

apo

ကျွန်တော့်နာမည်ကကျော်ကျော်၊ အသက်က(၁၅)
 နှစ် ကျော်ကျော်ရှိပြီပေါ့၊ ကျွန်တော့်ညီမလေးကသင်းသင်းတဲ့၊
 အသက်ကကျွန်တော့်ထက် (၄)လလောက်ငယ်တယ်၊
 အစ်ကို နဲ့ညီမ(၄)လပဲ အသက်ကွာတယ်ဆိုပြီး
 အံ့ဩနေကြလား၊ အမှန်က သင်းသင်းနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ
 လင်ကပါတဲ့သားနဲ့ မိန်းမကပါတဲ့သမီးပေါ့၊ ရှင်းအောင်
 ပြောရရင် ကျွန်တော့်အဖေ ဦးအောင်မြင့်နဲ့ သင်းသင်း အမေ
 ဒေါ်ထားထားတို့ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့(၄)နှစ်က အိမ်ထောင်သစ်
 ထူထောင်ကြတာမို့ လင်ပါ သားကျွန်တော်နဲ့ မယားပါသမီး
 သင်းသင်းတို့ဟာ အိမ်တစ်အိမ်ထဲမှာ မောင်နှမတွေအဖြစ်နဲ့
 ကြီးပြင်းခဲ့ရတာပါ။ အဖေလက်ထပ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း
 ဒေါ်ထားထားတို့ သားအမိ ဒဂုံမြို့သစ်က ကျွန်တော်တို့
 အိမ်ကိုပြောင်းလာတော့ အိပ်ခန်းနှစ်ခန်းပဲရှိတာမို့ အဖေတို့
 လင်မယားကတစ်ခန်း၊ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမက တစ်ခန်း
 အိပ်ကြရတာပေါ့၊ ဒီလို နေလာကြရာက ကျွန်တော့် အသက်
 (၁၅)နှစ်ကျော်ကျော် (၈)တန်း ရောက်တဲ့နှစ်မှာ
 ပြဿနာစတင်တော့တာပါပဲ။ ပြဿနာကိုစပြီး မီးမွှေးတာက
 ဒေါ်ထားထားပေါ့၊ ဒေါ်ထား ထားကအသက်(၃၂)
 နှစ်လောက်ရှိပေမယ့် ကိုယ်လုံး ကိုယ်ပေါက်က အတော်
 လှတယ်၊ ရင်ထွားထွား တင်ကားကားနဲ့ မြင်တဲ့လူတိုင်း
 စိတ်နှံ့ပြစ်မှားချင်စရာ ပုံစံမျိုးလေ၊ ဖေဖေက ပိန်ကပ်ကပ်
 မဲချောက်ချောက်ဆိုတော့ ရှေ့သွားနောက်လိုက် မညီကြဘူး
 ပေါ့၊ ဖေဖေနဲ့ညားကာစကတော့ ဒေါ်ထားထားဟာ
 အတော်လေးခြေငြိမ်ပါတယ်၊ အဲဒီအချိန်ကျမှ ငွေဖောက်
 လာတာဗျ။ ဖေဖေက စာရင်းစစ်ဆိုတော့ တစ်လမှာ တစ်ပတ်
 လောက် နယ်ကိုစာရင်းစစ်ထွက်ရတယ်။ ဖေဖေ စာရင်းစစ်
 ထွက်သွားရင် ဒေါ်ထားထားကတစ်ခန်း၊ ကျွန်တော်တို့ မောင်
 နှမက တစ်ခန်းအိပ်ကျရတာပေါ့၊ အဲဒီ ပြဿနာတက်တဲ့
 ညက ညဘက်၁၂နာရီကျော်လောက်မှာ ဟိုဘက်ခန်းက
 အသံသဲ့သဲ့ကြားလို့ သူခိုးများကပ်တာလားလို့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့
 အိပ်ယာကအသာထပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အသံက ဒေါ်ထားထားရဲ့
 အိပ်ခန်းထဲကထွက်လာနေတာကိုး။
 “မောင်ကသိပ်ကြမ်းတာပဲကွယ်၊ ဖြည်းဖြည်းလုပ်
 စမ်းပါ၊ မထား ဘယ်မှထွက်မပြေးပါဘူး။ မောင်ကြမ်းနေတာ
 နဲ့ အသံတွေအရမ်းထွက်ပြီး ခလေးတွေနိုးကုန်ပါ့မယ်။”
 “အင်းပါမမရဲ့၊ ဒီမှာငတ်ပြတ်နေတာလေး အားရအောင်
 လိုးပါ ရစေအုံး၊ ဒါပြီးရင်ဖြည်းဖြည်းပဲလိုးမှာပါ။” “ဟင်းနော်၊
 သိပ်အဖြစ်သည်းမနေနဲ့၊ အိုး ကြည့်ပါလား၊ ပြောရင်းဆိုရင်း
 လုပ်ပြန်ပြီ”
 အိပ်ခန်းထဲကအသံတွေက သိပ်မကျယ်ပေမယ့်
 နားထဲမှာ သဲသဲကွဲကွဲ ကြားနေရတာမို့ စပ်စုချင်ဇောနဲ့ ချောင်း
 ကြည့်လို့ ရနိုင်မယ့်အပေါက်ကိုရှာလိုက်တော့ အိပ်ခန်းနံရံမှာ
 အပေါက်တစ်ပေါက်ကို အဆင်သင့်တွေ့လိုက်ရတယ်၊
 ချောင်း လိုက်တော့-“ဟာ၊ကိုဇော်။” ပါးစပ်က အသံ

လွတ်ကနဲ ထွက်သွားတာမို့ ကိုယ့်ပါးစပ်ကိုယ် ပြန်ပိတ်
ထားလိုက်မိတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ အိမ်ကို ရေလာလာ
ထဲပေးနေတဲ့ ကိုဇော်ပေါ့။ ကုတင်ပေါ်မှာ အန်တီထားနဲ့
ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်နေကြတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်တုံး
လုံးနဲ့ ကိုဇော်ကအပေါ်ကနေ တလှုပ်လှုပ်နဲ့ ဖိဖိချနေတယ်။
ငါးတိုင်အားမီးလုံးအရောင်နဲ့ ဆိုပေမယ့် မြင်ကွင်းက
ပီပြင်ပါတယ်။ အန်တီထားဟာ အောက်ကနေ
ပေါင်နှစ်ချောင်းကိုဖြုတ်ပေးထားပြီး ကိုဇော်က ဖြုတ်
ဖြုတ်ပေးထားလို့
ပြနေတဲ့
အန်တီထားရဲ့
စောက်ဖုတ်အပေါက်ထဲကို
သူ့လီးကြီးထိုးထိုးပြီး အားရပါးရ
ဆောင့်ဆောင့် ချနေတာ
မြင်လိုက်ရတယ်။

ပေးထားလို့ပြနေတဲ့ အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်အပေါက်
ထဲကို သူ့လီးကြီးထိုးထိုးပြီး အားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့်
ချနေတာ မြင်လိုက်ရတယ်။

“မောင်ရယ်၊ ဆောင့်စမ်းပါကွယ်၊ မထား အရမ်း
ကောင်းနေပြီ၊ ပြီးတော့မယ်”

“မမပဲခုနကအရမ်းမဆောင့်နဲ့ဆိုပြီး၊ ခုမှ တစ်မျိုး
ပြောပြန်ပြီဟင်း။”

“စကားအထအနမကောက်နဲ့ကွယ်၊ ဒီမှာ ယား
လွန်းလို့ သေတော့မယ်၊ လိုးမှာသာလိုးစမ်းပါ၊ မထားကို
ညှာမနေနဲ့၊ လိုးလိုး၊ သေအောင်သာလိုးပစ်လိုက်စမ်းပါ
မောင်ရယ်။”

ကိုဇော်ဟာအပေါ်ကနေ မနားတမ်း ဆောင့်ဆောင့်
ချလိုက်တာ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ တအိးအိးတအားအားနဲ့
ညည်းသံတွေထွက်လာပြီး နှစ်ယောက်သား ကုတင်ပေါ်မှာ
ခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ ငြိမ်သက်သွားကြပါတော့တယ်။
ဒီလိုအဖြစ်အပျက်မျိုးကို တစ်ခါမှမမြင်ဖူး၊ မတွေ့ဖူး
တဲ့ ကျွန်တော်လဲ သူတို့ဘာများ ဆက်လုပ်ကြဦးမလဲဆိုတာ
ကို သိချင်စိတ်နဲ့ ဆက်ချောင်းကြည့်နေမိတယ်။ ကျွန်တော်
မိထွေး ဒေါ်ထားထားဟာ အင်မတန်နာကြီးပုံရပါတယ်။
ဆယ်မိနှစ်လောက် နားပြီးတာနဲ့ လဲနေရာက လူးလဲထ
လိုက်ပြီး၊

“ဘယ်လိုလဲ၊ တစ်ချို့ထဲနဲ့ဖလက်ပြသွားပြီလား၊
ဆက်မလိုးနိုင်တော့ဘူးလားမောင်။”

“ဟင်း၊ ဟင်း၊ ဘယ်သူက ဖလက်ပြတယ်ပြောသေး
လို့လဲ မမရဲ့ဘာလဲ၊ မမမောနေပြီလား၊ ဆက်မခံချင်တော့
ဘူးလား။”

“မမောပါဘူးမောင်ရယ်၊ မောင်လုပ်ရင်မမက
တစ်ညလုံးလဲ ခံနိုင်ပါတယ်၊ မောင်မလုပ်နိုင်မှာစိုးလို့
မေးတာပါ။”

“အောင်မလေး၊ ပြောမှပြောရက်တယ် မမရယ်၊

ဒီက မမယောက်ျားကြီး မရှိတဲ့အချိန်မှ လိုးခွင့်ရတာပါ။
စိတ်ချမမ၊ မမကိုတစ်ညလုံးလိုးပေးမှာပါ။ ဟင်း ဟင်း။”
ဖေဖေမရှိတုန်းမှာအန်တီထားက နောက်လင်ငယ်
နေတာကို စိတ်ဆိုးမိပေမယ့် အခုလောလောဆည်မှာမြင်နေရ
ကိုဇော်လီးကြီးကို
အန်တီထားကပါးစပ်ထဲ ဆွဲစုပ်
လိုက်ချိန်မှာကိုဇော်ကလည်း
သူ့ မျက်နှာပေါ်ခွထားတဲ့
အန်တီထားရဲ့ဖင်ကြီးတွေကို
လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ထင်းကနဲ
ပြုထွက်လာတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို
အားရပါးရ ရက်တော့တာပါပဲ။

တာကသိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းနေပြီး တစ်ခါမှလဲ မမြင်ဖူးခဲ့တာမို့
သူတို့လုပ်နေတာကို အစအဆုံးချောင်းကြည့်ဖို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်။
“မောင့်ဟာကြီး ထပ်တောင်လာအောင် မထား
ပုလွေမှုတ်ပေးရမလား။”
“မမမှုတ်ချင်မှုတ်လေ၊ ဒီကလဲဘာဂျာကိုင်ချင်နေ
တာပဲ။ စစ်စတီနိုင်ဆွဲကြတာပေါ့။ကဲမမက အပေါ်က
တက်ပေး၊ ဒါမှအောက်ကနေပြီးအပီမှုတ်လို့ ရမှာ။”
“မင်းပြောတာနဲ့ကို မမအသည်းတွေ ယားနေပြီ
သိလား၊ ကဲ မှုတ် မှုတ်မင်းစိတ်တိုင်းကျအောင်မှုတ်စမ်း။
“အန်တီထားဟာ ပါးစပ်က ပြောနေယင်းနဲ့
ကိုဇော်ရဲ့မျက်နှာပေါ်ကို ပြောင်းပြန် တက်ခွလိုက်ပါ
တော့တယ်။
စောစောတုန်းက အပီလိုးထားရလို့ နည်းနည်း
ပျော့ချင်နေတဲ့ ကိုဇော်လီးကြီးကို အန်တီထားကပါးစပ်ထဲ
ဆွဲစုပ် လိုက်ချိန်မှာကိုဇော်ကလည်း သူ့ မျက်နှာပေါ်ခွထားတဲ့
အန်တီထားရဲ့ဖင်ကြီးတွေကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ဖြုတ်ပြီး ထင်းကနဲ
ပြုထွက်လာတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို အားရပါးရ ရက်တော့
တာပါပဲ။
“အားလားလား၊ ဘယ်လိုများလုပ်လိုက်တာလဲ
မောင်ရယ်၊အူး အူး၊ အို၊ ဟင်းဟင်း”
အပေါ်ကတက်ခွပြီးလီးစုပ်ပေးနေတဲ့ အန်တီထား
တစ်ယောက်သွက်သွက်ခါသွားအောင် ကိုဇော်က အစွမ်းပြ
နေပါတယ်။ ကျွန်တော့်နေရာက အနီးကပ်မြင်နေရတာမို့
ကိုဇော်ကအန်တီထားကို စောက်ပတ်တင် ရိုးရိုးရက်တာ
မဟုတ်ဘဲ ဖင်ပေါက်ကလေးကိုပါ ရက်ပေးနေတာ မြင်ရ
ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါမှာ ကိုဇော်က သူ့လျှာကြီးနဲ့
စောက်ခေါင်းထဲ မွှေမွှေပေးပါတယ်။
“မောင်ရယ်၊ မောင် ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊
မထား မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ထွက်ချင်နေပြီ သိလား၊ လီး
လီးနဲ့ လိုးပေးပါတော့၊ အယားပြေသွားအောင် မထားကို
လေးဘက်ထောက်ပြီး လိုးပေးစမ်းပါ၊ မောင့်လီးနဲ့ အသေ
သာလိုးပစ်လိုက်စမ်းပါ မောင်ရယ်၊နော်နော်။”

အန်တီထားဟာ မှောက်ရက်အိပ်နေရာက လူးလဲ
ထပြီး ကုတင်ပေါ်မှာ အဆင်သင့် လေးဘက်ထောက်ပေး
လိုက်ပါတယ်။ သူ့ကြည့်ရတာ တော်တော်လေး အရိန်တက
နေပုံရပါတယ်။ လေးဘက်ထောက်ပြီး ဖင်ကြီးကို နောက်
ပြစ်ပေးလိုက်တော့ ဖင်အယ်အယ်ကြီးနှစ်ခု ကြားက
ပြုံးထွက်နေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးက ထင်းကန် ပြုထွက်
သူ့လီးကအတော့ကိုကြီးတယ်။
ဒါကြောင့်လဲနာကြီးတဲ့
အန်တီထားတစ်ယောက်
သူ့ကိုတန်းတန်းစွဲဖြစ်နေတာထင်ပါရဲ့။
ကိုဇော်ဟာလီးကြီးသလို
အလိုးလဲတော်တော်သန်တယ်။
သူကအားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း
အန်တီထားတစ်ယောက်တုန်တုန်သွားတာမြင်နေရတယ်။

လာပါတယ်။
ကိုဇော်ဟာချက်ခြင်းပဲ ခူးထောက်လိုက်ပြီး
သူ့လီးကြီးကို စောက်ခေါင်းဝမှာတော့လိုက်တယ်။ သူ့လီးက
အတော့ကိုကြီးတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ နာကြီးတဲ့ အန်တီထား
တစ်ယောက် သူ့ကိုတန်းတန်းစွဲဖြစ်နေတာထင်ပါရဲ့။
ကိုဇော်ဟာ လီးကြီးသလို အလိုးလဲတော်တော်သန်တယ်။
သူကအားကုန်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း အန်တီထားတစ်ယောက်
တုန်တုန်သွားတာမြင်နေရတယ်။

“မောင်ရယ်၊ ကောင်းလှချည်လား၊ ဘာဖြစ်လို့
မွေမွေလိုးနေတာလဲ၊ မထားအရမ်းထိတာပဲ၊ ထွက်ချင်နေပြီ၊
မောင်သိရဲ့လား”

“သိတာပေါ့မရယ်၊ မမဟာလေးက အထဲက
ဆွဲဆွဲဆုပ်နေတာပဲဟာ၊ မထွက်တော့မယ်ဆိုတာသိလို့
မမပိုကောင်းအောင် အားပြင်းပြင်းနဲ့ ဆောင့်ပေးနေတာပေါ့။
“ကိုဇော်ဟာ ပါးစပ်ကပြောနေယင်း သူ့ လီး
တုတ်တုတ်ကြီးကို အဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး
ဆောင့်ချပေးနေတယ်။ အန်တီထားတစ်ယောက်ကတော့
အောက်က ဖင်ကြီးပင့်ပင့်ခံရင်း လူးနေတာပေါ့။ကောင်း
လွန်းလို့ ထင်ပါရဲ့။ ညည်းသံတွေဟာ တစ်ခန်းလုံး
ညံနေပါတယ်။ အရည်တွေရွှဲနေတာမို့ လီးဝင်သံ၊ ထွက်သံ
တွေလဲကြားနေရပါတယ်။ အတော့ကိုလိုးနိုင်ခံနိုင်တဲ့၊
စုံတဲ့ပါပဲ။ ကိုဇော်ကအလိုး ပက်စက်သလို အန်တီထားကလဲ
နာကြီးတဲ့နေရာမှာ စံတင်လောက်ပါတယ်။

“ဘွတ် ဘွတ် ပြွတ် ပြွတ် ”

“အင့်၊ အင့်၊ ဆောင့်နာနာဆောင့်လေ။”

“လိုးလို့ သိပ်ကောင်းတာပဲမမရယ်၊ ချွတ်တောင်
မချွတ်ချင်တော့ဘူး”

“ဘယ်သူကချွတ်ခိုင်းနေလို့လဲ၊ဟင်း”

“မမယောက်ျားကြီးပြန်လာရင် ချွတ်ရမှာပေါ့မမရဲ့၊

အဲဒီအခါကျ ဒီလီးကြီးကဘယ်သူ့ကိုသွားလိုးရမှာလဲ။”

“အိုကွယ်၊ မင်းလီးကြီးက မိန်းမမရှားပါဘူး၊ ဟိုဘက်ခြံက

ဝင်းဝင်းကို နေ့လယ်ဘက်ရေထဲပေးရင်း မင်းလိုးလိုးနေတာ
မမ မသိဘူးများထင်နေသလား။”

“ဟင်၊ အဲဒီကိစ္စ မမဘယ်လို သိတာလဲ၊ သူ့
ယောက်ျားရော သိနေပြီလား”

“ဘယ်သူမှမသိပါဘူး။ မမတောင် ဝင်းဝင်း
ပြောပြလို့ သိတာပါမောင်ရဲ့။”

“ဘာ၊ ဝင်းဝင်းက မမကိုပြောပြတယ်၊ဟုတ်လား”

“ဒါပေါ့၊ ဝင်းဝင်းနဲ့ မမက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊
ကိုးတန်းကျောင်းသူ ဘဝကတည်းက ကျူရှင်ဆရာ
တစ်ယောက်နဲ့ မမတို့ နှစ်ယောက်ဖြစ်ကြပြီး တစ်ယောက်
တစ်လှည့် အလိုးခံခဲ့ဖူးတယ်၊ အခုလဲ မောင်နဲ့ သူနဲ့ ဖြစ်
ကြတော့ မောင်သိပ်အလိုးကောင်းတာတွေ၊ ဘာဂျာမူတ်ကျွမ်း
တာတွေကို သူကဖောက်သည်ချတော့ မမလဲကိုယ်တိုင် ခံချင်
လာလို့ မောင့်ကိုရအောင်လုပ်လိုက်တာ၊ ကဲ၊ ရှင်းပြီလား။”

“ဪ၊ ဒါကြောင့်မမကအကုန်သိနေတာကိုး၊
ကောင်းပါတယ်လေ၊နောက်ဆိုရင် တစ်ယောက်အိမ်မှာ
မအားလဲ အားတဲ့လူအိမ်မှာချိန်းပြီး နှစ်ယောက်စလုံးကို
တစ်ခါတည်းလိုးပစ်လို့ ရတာပေါ့၊ ဟင်းဟင်း။”

“အင်းပါ၊ အဲဒီကျမှ နှစ်ယောက်စလုံး လိုးချင်လိုးပါ၊
အခုတော့ မမကိုပဲ ဝအောင်လိုးပေးပါအုံး မောင်ရယ်။”
လေးဘက်ထောက်လိုးတာကတစ်ချို့၊ ခုတင်
စောင်းမှာတစ်ချို့၊ အန်တီထားက အပေါ်တက်လိုးတာတစ်ချို့၊
အဲဒီလိုသုံးချို့ ထပ်လိုးပြီးမှ သူတို့ လိုးပွဲကြပြီးသွားတယ်၊
မပြီးလို့ လဲမရတော့ဘူးလေ။ မိုးကလင်းတော့မယ်။
ကျွန်တော်လဲ မိုးလင်းကာနီးမှ အိပ်ယာဝင်ရတော့တာပေါ့
ညီမလေးသင်းသင်းကတော့ ဘာမှမသိရှာဘဲ အိပ်မောကျ
နေတုန်းပါဗျာ။

နောက်နေ့ ကျတော့တစ်နေ့လုံး ကျွန်တော်
စဉ်းစားနေမိတယ်၊ ဒီပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရင်
ကောင်းမလဲပေါ့၊ ပြဿနာကစဉ်းစားလေ ခေါင်းရှုပ်လေမို့၊
ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အဖြေပေါ်မလာဘူး၊ ဖေဖေကို
ဖွင့်မပြောရင်လဲ ဖေဖေဘဝက သနားစရာ၊ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင်
လဲ ပြဿနာတွေ တက်ကြပြီး အိမ်ထောင်စုတစ်ခုလုံး ဖရိုဖရဲ
ဖြစ်ကြတော့မယ်၊အဲဒီလိုလဲမဖြစ်စေချင်ပါဘူး၊ နောက်ဆုံးမှာ
ကြံရာမရဖြစ်ပြီး သင်းသင်းကို ဖွင့်တိုင်ပင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်မိတယ်၊ သူ့အမေကိစ္စဆိုတော့ သူ့သိထားသင့်
တယ်လေ။

ညနေဘက် သူ့အမေဈေးသွားဝယ်နေတုန်းမှာ
ညတုန်းကအဖြစ်အပျက်တွေ အားလုံး ဖွင့်ပြောပြလိုက် တယ်၊
လိုးကြဆော်ကြတာတွေတော့ အသေးစိပ် ဘယ်ပြောမလဲ၊
ဖြစ်နေကြပြီဆိုတာပဲ ပြောပြတာပေါ့။

သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော့်စကားဆုံးတာနဲ့
တသိမ့်သိမ့်ရှိက်ငိုနေတယ် ၊ ပြီးမှကျွန်တော့်ကို စူးစူးရဲရဲ
စိုက်ကြည့် လိုက်ပြီး

“မဖြစ်နိုင်ဘူးကိုကျော်၊ မေမေ ဘယ်တော့မှ အဲဒီလို
မလုပ်ဘူး၊ ဒါ၊ မေ့မေ့ကို တမင်ချောက်တွန်းတာပဲ။”

“ငါကိုယ်တိုင် မျက်စိနဲ့မြင်တာပါ သင်းသင်းရာ၊”

“အင်းလေ၊ နင်ကမိထွေးဆိုတော့ နဂိုကတည်းက မုန်းနေလို့ပြောတာပေါ့၊ ဒါမှမေမေနဲ့နင့်အဖေကွဲမှာပေါ့။”

နဂိုကတည်းက စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲ သင်းသင်း ကပါ စွပ်စွပ်စွဲစွဲ လာပြောနေတာမို့ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘဲ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်မစဉ်းစားဘဲပြောချလိုက်မိတယ်။

“အေး၊ နင်မယုံရင်ဒီည ကိုဇော်လာတဲ့အခါ နင်ပါ လိုက်ကြည့်၊ အဲဒီကျမှငါပြောတာကိုနင်ယုံမှာ၊”

စိတ်တိုတိုနဲ့ ပြောချလိုက်ပြီးမှ နောင်တရမိ တယ်။ဟုတ်တယ်လေ၊ ကိုဇော်နဲ့ သူ့အမေတို့ ပက်ပက် စက်စက်လိုးနေ၊ခံနေကြတာကို သူမြင်လို့ ဘယ်ကောင်း ပိုမလဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုလက်တွေ့ မပြုရင်လဲ ကိုယ်ကို တောင်အထင်လွဲနိုင်တာမို့ ပြောင်ပဲရှင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့ တယ်။ ည(၁၁)နာရီလောက်မှာ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ် အသံတွေ ကြားတာမို့ အိပ်မောကျနေတဲ့သင်းသင်းကို အသာနိုးပြီး မနေ့ကချောင်းကြည့်ခဲ့တဲ့ အပေါက်ကိုခေါ်ခဲ့တယ်။ သူလဲ အသံတွေကြားနေပုံရတယ်။ မျက်နှာမကောင်းဘူး။ ချောင်းကြည့်တဲ့အပေါက်ကို အမှောင်ထဲမှာ လက်နဲ့ ထောက်ပြတော့သူက မျက်လုံးလေးကပ်ကြည့်တယ်။

“အု”

အလန့်တကြားနဲ့ ယောင်ပြီးအော်တော့မလိုဖြစ်သွားတဲ့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို နောက်က သိမ်းကြုံးပွေ့ဖက်လိုက်ရင်း ပါးစပ်ကိုလက်နဲ့ အမြန်အုပ်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ တုန်နေရှာတယ်။ အပေါ်မှာရှိတဲ့ အပေါက်လေးကနေ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ မနေ့ကလိုပဲ ကုတင်ပေါ်မှာ လုပ်ငန်းစနေကြပါပြီ။ လုပ်တာကတင် ပက်စက်တာမဟုတ်ဘူး၊ ပြောနေ ကြတာကလဲ တကယ့်ကို နာကြွစရာတွေချည်းပါပဲ။ သင်းသင်းဟာ တစ်ခါမှမမြင်ဘူး၊ မကြားဘူးတာတွေ ကိုမြင်နေကြားနေရတာမို့ မင်တက်မိသလိုဖြစ်ပြီး ကျွန်တော့် ရင်ခွင်ထဲမှာပဲ ငြိမ်နေပါတယ်။ မျက်လုံးကလဲ အပေါက်က လုံးဝမခွာသေးပါဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် အပေါက် တစ်ပေါက်ဆီကနေ လိုးပွဲကို စိမ်ပြေနပြေ ကြည့်နေကြ တာပေါ့ဗျာ။

ပွဲကလဲတော်တော်ကြမ်းနေတယ်။ မနက်ဖြန်ကျရင် ဖေဖေပြန်လာတော့မှာမို့ ဒီညမှာ မီးကုန်ယမ်းကုန် လိုးနေ ကြတယ်နဲ့တူပါတယ်။

“ဟင်း၊ ဟင်း၊ အရည်တွေ ထွက်ကုန်ပြန်ပြီ မောင်ရယ်၊ မောင်လိုးတာကသိပ်ကောင်းတာကိုး၊ နောက်ထပ် ဆက်လိုးနိုင်ပါအုံးမလား၊ မထား လေးဘက်ထောက် ခံချင်သေးတယ်နော်၊ နောက်ဆုံးအချိန်ကျရင် လေးဘက် ထောက်ပြီး အားရပါးရခံအုံးမှာ၊”

“စိတ်ချပါ မမရယ်၊ မနက်ဖြန်ကျရင် မမ ယောက်ျားကြီး ပြန်လာတော့မှာဆိုတော့ သူမလာခင်မမကို ဝအောင်လိုးပေးထားမှာပါ။ တစ်ညလုံး မမကို စိတ်တိုင်းကျ

လိုးပြမယ်ကြည့် နေ့ဟင်း၊”

“အဲဒီလို အလိုးကောင်းလွန်းလို့ မထား

ကစွဲနေရတာပေါ့ မောင်ရယ်”

မောင်လိုးတာက

သိပ်ကောင်းတာကိုး၊

နောက်ထပ်

ဆက်လိုးနိုင်ပါ့အုံးမလား၊ မထား

လေးဘက်ထောက်

ခံချင်သေးတယ်နော်၊

နောက်ဆုံးအချိကျရင် လေးဘက်

ထောက်ပြီး အားရပါးရခံအုံးမှာ၊”

“ကျွန်တော်လဲ စွဲတာပါပဲမမရယ်၊ မမရဲ့

ယောက်ျားကြီး ပြန်လာရင် မလိုးရတော့မှာကိုတွေးပြီး

သိပ်စိတ်ညစ်နေတာပျ၊ သိရဲ့လား၊”

“အဲဒီအတွက်တော့ မပူစမ်းပါနဲ့ မောင်ရယ်၊

လူလစ်ရင် ဝင်းဝင်းတို့ အိမ်မှာချိန်းတွေ့လို့ရပါတယ်

မမစိတ်မှာပေါ့၊ မမကလဲ မောင့်လီးနဲ့ ကြာကြာ

ခွဲမနေနိုင်ပါဘူး၊ နေ့တိုင်းမဟုတ်ပေမယ့် သုံးရက် တစ်ခါ

လောက်တော့ တွေ့ရမှာပါ၊”

သူတို့နှစ်ယောက်က ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့လိုးနေကြရင်း

စကားတွေတွတ်ထိုးနေကြချိန်မှာ ကျွန်တော်ကတော့

အကြီးအကျယ်ဒုက္ခရောက်နေပြီပေါ့။ ဟုတ်တယ်လေ၊

ကျွန်တော်နဲ့သင်းသင်းတို့က နှစ်ယောက်သား ကိုယ်လုံးချင်း

ထပ်ရက်ပူးကပ်ပြီး ချောင်းနေကြတာဆိုတော့ ကြည့်နေရတဲ့

မြင်ကွင်းကြောင့် စိတ်ထဲပြီး တောင်လာတဲ့ ကျွန်တော့်လီးက

သင်းသင်းရဲ့ဖင်သားအိအိလေးကို ပုဆိုးကြားက ရုန်းထွက်

ပြီးသွားထောက်မိနေပြီကိုး၊ ထောက်မိတဲ့ အတွေ့အထိက

ပိုလို့တောင် ကောင်းနေသေးတယ်၊ သင်းသင်းရဲ့ဖင်လေးဟာ

လုံးဝိုင်းပြီးကားစွင်နေတာကို ကျွန်တော်လဲ အခုမှ သတိထား

မိတော့တယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ ကိုယ့်ညီမအရင်းလေးလို

ပဲ စိတ်ထဲမှာရှိတာမို့ ဘာမှဂရုမစိုက်ပဲနေခဲ့ပေမယ့် အခုလို

အထိအတွေ့အရသာကိုခံစားရတော့မှ သူဟာကျွန်တော်နဲ့

ဘာမှသွေးမတော်၊ သားမစပ်ပါလားလို့ စိတ်ရိုင်းတွေဝင်လာ

မိတယ်။

သင်းသင်းကလဲခက်ပါတယ်ဗျာ၊ အမှန်မှာသူက

ရုန်းထွက်သွားသင့်တာပေါ့၊ ဒီလောက်လီးကြီးနဲ့ ထောက်မိ

နေတာ သူမသိဘဲနေမလား၊ နောက်ပြီး ကိုဖော်က သူ့

အမေကိုပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့လိုးနေ၊ ဆော်နေတာကို သူ

လက်တွေ့မြင်ပြီးပြီပဲ၊ သူမယုံဘူးဆိုလို့ လက်တွေ့ပြတာ

တွေ့သင့်တာကို တွေ့ပြီးရင် ထွက်သွားသင့်တာပေါ့၊

အခုဟာက သူပါရောပြီး ချောင်းကြည့်နေတာ တချက်

ကလေးတောင် မလှုပ်ဘူး၊ ထမိပါးလေးတစ်ထည်ထဲကို

အောက်ခံဘောင်းဘီမပါဘဲ ဝတ်ထားတော့ သူ့ဖင်ကို

ထောက်မိနေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးက ဖင်အကွဲကြောင်းလေးထိ

ကိုတောင် ရောက်နေပြီပေါ့၊ သူ့ဖင်တုံတုံလေးတွေကြားမှာ

ကျွန်တော့်လီးကြီးက တဆတ်ဆတ် တုန်နေတာပေါ့၊
စိတ်ကိုထိန်းပေးမယ့် ကိုယ့်ရှေ့မှာ အားရပါးရ လိုးနေကြ
တာကို မြင်နေရတာမို့ လီးကကြာလေတောင်လာလေပါပဲ။
အခန်းထဲမှာ ကိုဇော်ကအန်တီထားကိုဖင်ထောင်ခိုင်းပြီး
လေးဘက်ထောက် ကျကျနနဆောင့်ဆောင့်ပြီးလိုးနေချိန်မှာ
ကိုယ်ကလဲ ဖင်ကလေးနောက်ပစ်ပေးထားတဲ့ သင်းသင်း
နောက်မှာ အဲဒီပုံစံနဲ့ ရှိနေတာမို့ စိတ်ကယောင်ပြီး ရှေ့ကို
သုံးလေးချက်လောက်တော့တော့ပြီး ကော့ပေးနေမိတယ်။
နောက်မှ သတိဝင်လာပြီး ညီမလေးသင်းသင်းမျက်နှာကို
အားတုံ့အားနာနဲ့ တောင်းပန်သလိုလှမ်းကြည့်တော့၊
ကျွန်တော် အရမ်းအံ့ဩသွားမိတယ်။ ကျွန်တော်ထင်ထား
တာက သင်းသင်းကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးနေမယ်လို့
ထင်ထားတာကိုး။ အခုလက်တွေ့မြင်နေရတာက ညီမလေး
သင်းသင်းဟာ မျက်လုံးလေးမှေးစင်းထားပြီး အံ့ကြိတ်ယင်း
သူ့ဖင်လုံးလုံးလေးကို နောက်ဘက် အတင်းတွန်းကပ်
ပေးနေတယ်လေ။ သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို အားမလို
အားမရဖြစ်နေပုံပါပဲ။ ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ။ သင်းသင်း
ဟာ အခန်းထဲကလိုးပွဲကိုကြည့်ပြီး စိတ်တွေအရမ်း
ထရွနေပြီလေ။ အခုအချိန်မှာ စကားသွားပြောလိုက်ရင်
သူ့သတိဝင်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ ရိပ်မိတာမို့ ဘာစကား
မှမပြောဘဲ လက်တွေ့လှုပ်ရှားဖို့ ကျွန်တော် ဆုံးဖြတ်
လိုက်တယ်။ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို သိုင်းဖက်ထားတဲ့
လက်နှစ်ဘက်ကိုအသာဖြေချလိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကို
သူ့ရင်အုံလေးပေါ်မသိမသာ တင်ကြည့်လိုက်တယ်။ သူ့
ကိုယ်လုံးလေး တုန်ကနဲဖြစ်သွားပေမယ့် ဘာမှတော့
ပြန်မပြောရှာဘူး ၊ အခြေအနေကောင်းနေပြီလို့ စိတ်ထဲက
ကျိတ် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်လက်ကို သူ့
ဘလောက်(စ)လေးအောက်က အသာရိုသွင်းလိုက်တယ်။
ညအိပ်ချိန်မို့ အောက်မှာဘာအခုအခံမှဝတ်မထားတော့
ရင်သား ထွားထွားမို့လို့လေးကို လက်နဲ့ စမ်းမိတာနဲ့ အရဲ
စွန့်ပြီးဘယ်ဘက်လက်နဲ့ အသာဖွဖွလေး ဆုပ်ကိုင်ပြီး
ပွတ်ချေပေးလိုက်တယ်။ အပေါ်ယံကြည့်ရင် ဘာမှမရှိဘူး
ထင်ရပေမယ့် လက်နဲ့ဆုပ်ကိုင်မိတော့မှ သူ့နို့ကြီးတွေက
တော်တော်လေးထွားကျိုင်းတာကို ဝမ်းသာအားရ သိလိုက်
ရတယ်။

““အဟင်း၊ဟင်း။””

သင်းသင်းပါးစပ်က ညီသံသွဲ့သွဲ့လေးထွက်လာပေမယ့်
ရုန်းတော့မရုန်းရှာပါဘူး။ ဘယ်ဘက် နို့အုံလေးကို
ဆုပ်ချေပေးနေရင်း ခုမှထွက်ပြုကာစရှိတဲ့ အပျိုစစ်စစ်
နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးနဲ့လက်မကြားမှာ ပွတ်ချေ
ပေးလိုက်လို့ ကော့တက်လာတဲ့အချိန်မှာ ညာဘက်လက်က
သူ့ရဲ့ညဝတ်ထမီလေးကို အချိန်ကိုက်ပဲ အသာမတင်

လိုက်ပြီးစောက်ဖုတ်လေးကို လက်နဲ့ သာသာလေး ပွတ်ပေး
လိုက်တယ်။ သင်းသင်းခမျာ ရုန်းဖို့တောင် သတိမရရှာ
တော့ဘူး ထင်ပါရဲ့၊ ငြိမ်နေရှာပါတယ်။ စောက်ဖုတ်လေးကို

ပွတ်ပေးနေသင်း လက်ခလယ်နဲ့ သူ့ရဲ့ စောက်ခေါင်းလေးထဲ
ကို အသာလေး မွေပေးလိုက်တော့ အရည်တွေရွဲရွဲစိုနေတာကို
သိလိုက်ရပါတယ်။ ဟုတ်မှာပေါ့လေ၊ ကျွန်တော်တောင်
ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် လီးတောင်နေတာပဲ၊ သူ့လဲချောင်း
ကြည့်ရင်း စောက်ရည်တွေ ထွက်နေတော့မှာပေါ့၊
ကျွန်တော်လဲ လက်တစ်ဘက်နဲ့ နို့ကိုခြေပေးနေသင်း ကျန်တဲ့
လက်တစ်ဘက်နဲ့ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်
ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို စိမ်ပြေပြေ မွေပေးနေမိပါတယ်၊
ကျွန်တော့်လီးက အရမ်းတောင်မတ်ပြီး နေရထိုင်ရ
ခက်နေတာမို့ သင်းသင်းရဲ့လက်လေးတွေ ကိုဆွဲယူပြီး
တောင်မတ်နေတဲ့ လီးပေါ် တင်ပေးထားလိုက်တော့
သင်းသင်းဟာ ဘာမှမပြောဘဲလီးတန်ကိုဆုပ်ကိုင်
ဖျစ်ညှစ်ထားရှာပါတယ်၊ အန်တီထားဟာ မျက်လုံးလေးတွေ
မမှစင်းပြီး ဖိမိနဲ့ အလုံးခံနေတာမို့ ဒီအချိန်မှာ သူ့သမီးလေး
သင်းသင်းတစ်ယောက်လဲ စောက်ဖုတ်လေးကို ဖိမိနဲ့
အမွေခံနေပြီး စောက်ရည်တွေအရွဲသားနဲ့ ကျွန်တော့်
လီးကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ပေးနေပြီဆိုတာ မသိနိုင်တော့ပါဘူး။
ကျွန်တော်လဲ သိပ်အချိန်မဆွဲသင့်ဘူးလို့ စဉ်းစားမိတာနဲ့
သင်းသင်းရဲ့နားရွက်နားကိုကပ်ပြီးလေသံတိုးတိုးနဲ့ပဲ၊
“ညီမလေးအစ်ကိုတို့ အခန်းကိုပြန်ကြရအောင်၊”
ညီမလေးသင်းသင်းဟာ အိပ်မက် မက်နေတဲ့သူလို စကား
တစ်ခွန်းမှပြန်မပြောဘဲ နောက်ကတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ပဲ
လိုက်လာပါတော့တယ်။
အိပ်ခန်းထဲပြန်ရောက်တော့ ခါတိုင်းဘယ်တော့မှ
ချက်မထိုးတဲ့အခန်းကို ကျွန်တော်ကချက်ထိုးပိတ်လိုက်တော့
ဘာမှမပြောဘဲကြည့်နေရှာတယ်၊ အိပ်ခန်းတံခါးပိတ်ပြီး
သူ့ကိုစိမ်ပြေပြေ လှီးတော့မယ်ဆိုတာ သူ့လဲ ရိပ်မိ
နေပုံပါတယ်။ ကုတင်ဆီကို တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာ
ကြရင်း အရင်တုန်းကမောင်နှမနှစ်ယောက် အတူတူ
အိပ်ခဲ့ကြတဲ့ ခုတင်ပေါ်မှာ ညီမလေးကိုတင်ပြီး လှီးရ
တော့မယ်ဆိုတဲ့အသိကြောင့် ရင်တွေခုန်နေမိပါတယ်။
သင်းသင်းကိုကုတင်ပေါ် အသာတွန်းလှဲလိုက်ပြီး
ကျွန်တော်က အပေါ်ကထပ်ရက်အိပ်ချလိုက်သင်း သူ့
ဘလောက်(စ)လေးကိုမတင်ပြီး နို့ကြီးတွေကို ကလေး
တစ်ယောက်လိုပဲ အငမ်းမရ စိုနေမိပါတယ်၊ သင်းသင်းဟာ
ရှက်ရှာလို့ ထင်ပါတယ်၊ မျက်လုံးတွေကိုလက်နဲ့ အုပ်ထားပြီး
အံကြိတ်သင်း အရသာခံနေပါတယ်၊ ကိုဇော်လုပ်သလိုမျိုး
ဘာဂျာမှုတ်ချင်ပေမယ့် သင်းသင်းရှက်သွားမှာကို စိုးရိမ်လို့
ရိုးရိုးပဲလုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတယ်၊ ဟုတ်
တယ်လေ၊ နောက်ဆိုရင် တစ်ကုတင်ထဲမှာ တူတူအိပ်သင်း
ညှာတိုင်းလှီးရတော့မှာပဲဟာ၊ အဲဒီတော့မှ စိတ်တိုင်းကျ
ဘာဂျာတွေ၊ ပုလွေတွေကိုင်ကြရမှာပေါ့။
နို့တွေကိုစိုလို့ဝတော့ သင်းသင်းရဲ့ထမီလေးကို
အသာဆွဲဖြေချလိုက်ပါတယ်၊ သင်းသင်းကတော့ ဘာမှ
မပြောရှာပါဘူး၊ ထမီချွတ်လို့လွယ်အောင် သူ့တင်ပါးလေးကို
တောင် အပေါ်ကိုပင့်ပေးပါသေးတယ်၊ ထမီကျွတ်သွားတော့

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းကြောင့် ကျွန်တော်ဖြူသွားမိတယ်၊
ဟုတ်တယ်လေ၊ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးက တစ်ကယ့်
သေးသေးလေးရယ်၊ အမွှေးတောင်မပေါက်သေးဘူး၊ ပေါင်
ကလေးကိုကားထားပေမယ့် အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်လို
သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးက
တစ်ကယ့် သေးသေးလေးရယ်၊
အမွှေးတောင်
ရေးရေးလေးပဲပေါက်သေးတယ်။
ပေါင်ကလေးကို ကားထားပေမယ့်
အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်လို
ပြဲထွက်မနေဘူး၊
အကွဲရာလေးကို
သေးသေးလေးပဲတွေ့ရတယ်။

ပြဲထွက်မနေဘူး၊ အကွဲရာလေးကို သေးသေးလေးပဲ
တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော့်လီးက ကိုဇော်လီးလောက် မရှည်
ပေမယ့် လုံးပတ်က ကိုဇော်ထက် တောင်ပိုတုတ်တဲ့ လီးမျိုး
ဆိုတော့ သင်းသင်းစောက်ဖုတ်လေးထဲကို သွင်းလို့တောင်
ဝင်ပုံမလားလို့ တွေးပူနေမိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့်လုံးချင်စိတ်က
သိပ်ပြင်းထန်နေတာမို့ မရရအောင်ချော့လိုးမယ်လို့
ကျိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

“ညီမလေး၊ နည်းနည်းတော့ နာမယ်နော်၊
ကိုကိုဖြေးဖြေးလေးပဲ သွင်းကြည့်မယ်၊ ဒီတစ်ခါပြီးသွားရင်
နောက်မနာတော့ပါဘူး၊ သိလား။”

သင်းသင်းဟာ ရှက်ရှာတယ်နဲ့ တူပါတယ်၊ ဘာမှ
ပြန်မပြောဘဲ ခေါင်းလေးကိုသာ ငြိတ်ပြပါတယ်၊ ပါးစပ်က
မပြောပေမယ့် ကျွန်တော်လိုးတော့မယ်ဆိုတာသိလို့
ပေါင်လေးတွေကို မသိသဘာကားပေးလိုက်ပါတယ်။
မတတ်နိုင်တော့ဘူးလေ၊ သူကလဲခံချင်၊ ကိုယ်ကလဲ လိုးချင်
နေပြီဆိုတော့ မဝင် ဝင်အောင်ချော့ သွင်းရတော့မှာပေါ့၊
ပုဆိုးကိုအသာဖြေချပြီး ကျွန်တော့်လီးကို သူ့စောက်ပတ်
အဝမှာ အသာတော့ပြီးမွှေးပေးလိုက်တယ်၊ သင်းသင်းပါးစပ်က
ညည်းသံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာတယ်၊ သူလဲ အမေတူ သမီးမို့
နာကတော့တော်တော်ကြီးပုံရတယ်၊ သူ့အမေ ပက်ပက်
စက်စက် အလိုးခံနေတာကိုမြင်ပြီးကတည်းက နှာစိတ်တွေ
ထကြွပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်လဲ အနာခံပြီး အလိုးခံတော့မယ်နဲ့
တူပါရဲ့၊ အံ့လေးတွေတင်းတင်းကြိတ်ထားတယ်။
လီးအစ်ကို စောက်ခေါင်းဝမှာအသာတော့ပြီး ဖိသွင်းလိုက်တော့
ပထမတစ်ချက်မှာချော်ထွက်သွားတယ်၊ အပေါက်လေးက
ကျဉ်းလွန်းနေတာကိုး၊ စိတ်မရှည်နိုင်တော့တာနဲ့ သူ့ပေါင်
တွေကို ဖြဲကားပြီး ပြဲထွက်လာတဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသား
ကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲကို အဖျားသေချာတော့ပြီး အားနဲ့
ဖိသွင်းချလိုက် မိတယ်။

“အား၊ နာလိုက်တာကိုကိုရယ်၊ ညီမကို သနားပါ
အုံး”
အသံစူးစူးလေးနဲ့ ညည်းအော်လေးအော်လိုက်တဲ့

အသံကြောင့် ကျွန်တော်သတိပြန်ဝင်လာတယ်။ ညီမလေး
ကိုလဲ အရမ်းသနားသွားတယ်။

“ဆောရီး၊ ညီမလေးရယ်၊ ကိုကို သတိလက်လွတ်
ဖြစ်သွားတယ်။ မေမေတို့လုပ်နေတာကိုကြည့်ပြီး စိတ်တွေ
အရမ်းထလာလို့ ညီမလေးကိုတောင် လုပ်မိတော့မလို့
ဖြစ်သွားတယ်။ ကံကောင်းလို့ပေါ့၊ ညီမလေးက အော်လိုက်
လို့သာပေါ့။ဟင်း၊”

ကျွန်တော်အချိန်မီ သတိဝင်လာတာမို့ ညီမလေး
ကို တောင်းပန်ယင်း ဒစ်ဖျားလေးဝင်နေတာကို ပြန်ဆွဲ
ထုတ်မလို့ပြင်လိုက်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ထူးထူးခြားခြားပဲ
သူ့စောက်ဖုတ်လေးထဲဝင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်လီးထိပ်ဖျားဟာ
တင်းကနဲ အညှစ်ခံလိုက်ရတယ်။ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ပတ်
နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက ဆွဲညှစ်လိုက်တာလေ။

“ညီမလေး ကိုကိုကို အော်တာမဟုတ်ပါဘူး
ကိုကိုရယ်၊ ရုတ်တရက်မို့လန့်သွားမိတာပါ။ ကိုကို လုပ်ချင်
ရင် လုပ်ပါ။ ညီမလေးမအော်တော့ပါဘူး။”

ပါးစပ်ကတိုးတိုးလေး တောင်းပန်စကားဆိုယင်း
ကျွန်တော့်တင်ပါးကို လွတ်ထွက်သွားမှာစိုးလို့ လက်
နှစ်ဘက်နဲ့ အတင်းကုပ်ခြစ်နေတဲ့ သင်းသင်းကိုကြည့်ပြီး
ကျွန်တော်သဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ။ သင်းသင်းကိုယ်တိုင်က
သိပ်အလိုးခံချင်နေပြီကိုး။ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲလေ။
ကိုယ်ဘက်က အလွန်ဖြစ်မှာစိုးလို့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေဖို့
သတိပေးစကားပြောသေးတာပဲ။ ပြောမရတော့လဲ လိုးကြရုံပဲရှိ
တော့တာပေါ့။

အောက်ကိုပုံကြည့်လိုက်တော့ တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးက
အစ်မြုပ်ပြီး ဝင်နေတုန်းပါပဲ။ သင်းသင်းကလဲ မျက်လုံးလေး
မှေးစင်းပြီး အံကလေးကျိတ်ယင်းဆက်ဝင်လာမယ့် လီးကို
ငုံလင့်နေပုံပါပဲ။ ညှာတာစရာ ဘာအကြောင်းမှမရှိတော့တာမို့
ခါးကိုအသာနွဲ့ပြီး ဝင်လက်စလီးကို ဆောင့်သွင်းချလိုက်ပါ
တော့တယ်။

“အု၊အင်း၊အင်း၊”

သင်းသင်းဟာ သူ့စကားအတိုင်း လုံးဝမအော်ဘဲ
ကျိတ်ခံရာပါတယ်။ မိန်းမတစ်ခါမှမလိုးဘူးတာမို့ လီးတစ်
ချောင်းလုံးမှာ ကျင်စိမ့်သွားတဲ့အရသာကို ထူးထူးခြားခြား
ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ ဒါတောင် လီးက အဆုံးဝင်သေးတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ထက်ဝက်လောက်ပဲ ဝင်ပါသေးတယ်။

“သိပ်နာနေပြီလား ညီမလေး၊”

“နည်းနည်းတော့နာတာပေါ့ ကိုကိုရယ်၊ လုပ်ပါ။
ကိုကို စိတ်တိုင်းကျဆက်လုပ်ပါ။ ညီမလေးကို အားနာ
မနေပါနဲ့အခု ကိုကိုဟာကြီး အဆုံးဝင်သွားပြီလား၊”

“ဆုံးကာနီးပါပြီ ညီမလေးရဲ့ အကုန်သွင်းပြီး
သွားရင် ညီမလေးကို ဖိမိရိုအောင်လိုးပေးလို့ရပါပြီ။
အဲဒီကျမှညီမလေးကို စိမ့်နေအောင်လိုးပြမယ်။ ကြည့်နေ၊”
ပါးစပ်က တထွတ်ထွတ်ပြောယင်းဝင်နေတဲ့လီးကိုလဲ အသာ
လေးညှောင်ပေးနေတာပေါ့။ ကျွန်တော် သင်းသင်းကို

ချီးကျူးတယ်၊ တကယ့်ကို ဇွဲခတ်တဲ့မိန်းကလေးပါပဲ၊
ဘယ့်နယ့်ဗျာ၊ လီးတစ်ချောင်းလုံး ဝင်နေတာ နည်းတဲ့အား
မဟုတ်ဘူး၊ သူ့စောက်ဖုတ်သေးသေးလေးဟာလီးကြီးက
တိုးဝင်ထားတဲ့အင်္ကျီကြောင့် ပြည့်အက်နေတယ်၊ ဒါတောင်
သူ့ကတိအတိုင်း တစ်ချက်ကလေးမှမအော်ဘဲ ကျိတ်မိုတ်
ခံတယ်၊ သူ့လက်တွေကတော့ အိပ်ယာခင်းစကိုဖျစ်ညှစ်
ဆုပ်ကိုင်ထားရှာတာပေါ့။

စိတ်ထဲမှာ အရမ်းသနားသွားမိတယ်၊ လီးကလဲ
ဒီအတိုင်းဆက်သွင်းရင် လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်
အစီအစဉ်ပြောင်းပစ်လိုက်တယ်။ စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်း
လေးထဲမှာ တိုးဝင်နေတဲ့ကျွန်တော်လီးကြီးကို ပြန်ဆွဲ
ထုတ်လိုက်တာမို့ “ဖွတ်” ကနဲ မြည်သံထွက်လာသလို
သင်းသင်း ရဲ့ ပါးစပ်ကလဲ “ဟာ” ဆိုတဲ့ ညည်းသံသဲ့သဲ့
ထွက်လာပါတယ်။ “ဘာ ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုကို၊ ဘာဖြစ်လို့
ပြန်ချွတ်လိုက်တာလဲ၊ ညီမလေးက ကိုကိုပြောတဲ့အတိုင်း
မအော်ဘဲခံပေးနေတာပဲဟာ။” မကျေမနပ်နဲ့ ညည်းသံလေး
စွက်ပြီး ပြောနေတဲ့ သင်းသင်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို
နှုတ်ခမ်းချင်းတေ့စုပ်ပေးပြီး ချော့လိုက်ရတယ်၊ ခုနက
နာလွန်းလို့ တဆတ်ဆတ်တုန်နေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေဟာ
ကျွန်တော်ရဲ့အနမ်းအောက်မှာ ငြိမ်သက်သွားပါတယ်၊
သင်းသင်းရဲ့ လျှာလေးတွေဟာ ကျွန်တော်လျှာတွေနဲ့
အလှအယက်၊ အပြိုင်အဆိုင် ပွတ်သပ်နေပါတယ်။

“ညီမလေးကို ဒီအတိုင်းလုပ်ရင် သိပ်နာနေမှာစိုး
လို့ ညီမလေးခံနိုင်ရည်ရှိအောင် လုပ်ပေးမလို့ပါကွယ်။”
“ဟုတ်ပါရဲ့ကိုကိုရယ်၊ ကိုကိုဟာကြီးက မေမေ့ကို
လုပ်နေတဲ့ ဦးဖော်ထက်တောင်ပိုကြီးနေလားမသိဘူး၊
ညီမလေးရဲ့အထဲမှာပြည့် ကျပ်နေတာပဲ။”

သင်းသင်းက ညည်းပြောလေးပြောနေတဲ့ အချိန်မှာ
ကျွန်တော်ကသူ့နို့လေးတွေကို တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး စိမ်ပြေ
နပြေ စို့ပေးလိုက်တာမို့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ တုန်ခါလာ
ပြန်ပါတယ်၊ နို့စို့နေယင်း လက်တစ်ဘက်က စောက်ဖုတ်
လေးကို ပွတ်ပေးပြီး လက်ခလယ်နဲ့ စောက်ပတ်ထဲကို မွှေပေး
လိုက်တော့ သင်းသင်းဟာ ဖိလင်တွေတက်လာ ပြန်တာပေါ့၊
ကျွန်တော် လျှာနဲ့

စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို
ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ရက်ပေးပြီး
စောက်စေ့လေးကိုပါ
လျှာနဲ့ထိုးမွှေပေးလိုက်တော့
သင်းသင်းဟာ
ထွန်ထွန်လူးနေတော့တာပေါ့။

သင်းသင်းတစ်ယောက် မျက်လုံးလေးတွေ မှေးစင်းနေတုန်း
မှာ နို့စို့ပေးနေတဲ့ ကျွန်တော်နှုတ်ခမ်းတွေဟာ ရုတ်တရက်
အောက်ကိုနေရာပြောင်းယူလိုက်ပြီး သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်
လေးပေါ်မှာ အသာအယာ ဖိကပ်ပေးလိုက်တယ်၊ ကျွန်တော်
လျှာနဲ့ စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ခပ်ပြင်းပြင်း

လေး ရက်ပေးပြီး စောက်စေ့လေးကိုပါ လျာနဲ့ထိုးမွှေ
ပေးလိုက်တော့ သင်းသင်းဟာထွန်ထွန်လူးနေတော့တာပေါ့။
“ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊
ညီမလေး နေရသိပ်ခက်တာပဲ။”
“ဘာလဲ၊ ညီမလေးနာနေလို့လား၊ ကိုကိုက
ညီမလေးနာတာတွေသက်သာပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလာအောင်
လုပ်ပေးနေတာပဲဟာ။”
“နာလို့ မဟုတ်ဘူး ကိုကိုရဲ့၊ ကိုကို ရက်ပေးနေတာ
ကောင်းလွန်းလို့ ညီမလေး ဟိုအထဲ ကတစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေပြီ၊
နေလို့ မရတော့ဘူး၊ သိရဲ့လား၊ အို၊ အိုး။”
ကျွန်တော်သိလိုက်ပါပြီ၊ သင်းသင်းတစ်ယောက်
ဘာဂျာအမှုတ်ခံရတာ ကောင်းလွန်းလို့ အရည်ထွက်ချင်နေပြီ
လေ၊ တစ်ခါမှ စောက်ရည်ထွက်ဘူးတော့ ဘာဖြစ်မှန်း
မသိဘူး ဖြစ်နေရှာတာပေါ့။
“ညီမလေး ဘာမှကြောက်မနေနဲ့၊ အဲဒါ အရသာ
ကောင်းလွန်းလို့ အရည်တွေထွက်ချင်နေတာ၊ စိတ်ကို
တင်းမထားနဲ့၊ စိတ်လျော့ချလိုက်ရင် ညီမလေး အရည်တွေ
ထွက်ပြီးအရမ်းကောင်းသွားမှာ၊ ကဲ၊ ထုတ်ထုတ်၊ ညီမလေး
အရည်တွေထွက်သွားအောင် ကိုကို ကောင်းကောင်း
စုပ်ပေးမယ်။”
သင်းသင်းကို နားလည်အောင် ရှင်းပြပြီးတာနဲ့
သူ့ရဲ့စောက်စိန်နုလေးကို အမိအထားပြီး အားရပါးရ
စုပ်ပေးတော့တာပေါ့၊ မခံမရပ်နိုင်အောင် ကောင်းလွန်းလို့
ထင်ပါရဲ့၊ သင်းသင်းရဲ့ စောက်ဖုတ်လေးဟာ အပေါ်ကို
ကော့ကော့တက်လာတာမို့ ဖြကားထားတဲ့ သူ့ရဲ့ပေါင်လေး
တွေကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဖျစ်ညှစ်ပြီး ထိန်းထားရတယ်။
“ကိုကို၊ ကိုကို၊ ညီမလေး ဘယ်လိုမှစိတ်ထိန်းလို့
မရတော့ဘူး၊ အား၊ အား၊ ထွက်ပြီကိုကို၊ ညီမလေး ထွက်ပြီ၊
စုပ်ပါ၊ စုပ်ပေးပါကိုကိုရယ်၊ အားရပါးရ စုပ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ၊
အင်း၊အင်း။”
ပါးစပ်ကညည်းညူယင်း သင်းသင်းရဲ့ စောက်ရည်
တွေဟာ တပွက်ပွက်နဲ့ စောက်ခေါင်းထဲက အံကျလာတယ်၊
အပျိုစင်မို့လားမသိဘူး၊ ချိုမွှေးတဲ့ရနံ့ကို ရှုရှုက်ရတယ်၊
“မောသွားပြီလား ညီမလေး။”
မျက်လုံးလေးတွေ မှေးမှိတ်ပြီး အသက်ရှူသံပြင်းပြင်းနဲ့
မောဟိုက်နေရှာတဲ့ သင်းသင်းရဲ့ဆံနွယ်လေးတွေကို အသာ
အယာပွတ်သပ်ပေးရင်း မေးလိုက်မိတယ်၊
“ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းတောင် မသိပါဘူး
ကိုကိုရယ်၊ တစ်ကိုယ်လုံး ထူပူ၊ ကျင်စိမ့်ပြီး အသည်းထဲမှာ
အေးကနဲ၊ အေးကနဲ ဖြစ်သွားတာပဲ သိလိုက်တယ်၊ ဘာဖြစ်
မှန်းတောင် သေချာမသိလိုက်ပါဘူး၊ ဟင်း၊ဟင်း။”
“အဲဒါ ပြီးသွားတာပေါ့ ညီမလေးရဲ့မသိဘူးလား။”
“သိရအောင် ညီမလေးက အဲဒီလိုလုပ်ဖူးတာမှ
မဟုတ်ဘဲ ကိုကိုရယ်။”
“အင်းပါ၊ နောက်ဆိုရင်ညီမလေးကို အကုန်သိ
အောင် ကိုကိုသင်ပေးမယ်၊ ဒီထက်ကောင်းတဲ့အရသာတွေလဲ

ညီမလေးကိုပေးအုံးမယ် သိလား။”

စကားပြောယင်းသူ့ကို ခွဲဖက်လိုက်တော့ တောင်
မတ် နေတဲ့လီးကြီးက သူ့ပေါင်ကို သွားထောက်မိနေတော့
တာပေါ့။

“ဟင်၊ ကိုကို့ဟာကြီးက အခုထိမာနေတုန်းပဲ၊
ကိုကို့ဟာကြီးကို ညီမလေးအထဲထဲမယ်ဆို၊ မထဲတော့
ဘူးလား။”

“ထဲမှာပေါ့ညီမလေးရဲ့။ ညီမလေးကို ခံနိုင်ရည်ရှိ
အောင် ခုနကစုပ်ပေးနေတာက ကိုကို့ဟာကြီးကို စိတ်တိုင်း
ကျသွင်းလို့ရအောင် နူးတာပေါ့။ ခုဆိုရင် ညီမလေးက တစ်ချီ
ထွက်ပြီးသွားပြီဆိုတော့ အထဲမှာ အရည်တွေရှိနေပြီ၊
ညီမလေးအမောပြေသွားရင် ကိုကို့ဟာကြီးကို ဖိမိန့်
ခံနိုင်ပြီပေါ့။”

“ညီမလေးမမောပါဘူး ကိုကိုရယ်၊ ကိုကိုလုပ်ပေး
ထားတာ ကောင်းလွန်းလို့ ဖိမိယူနေတာပါ။ ကိုကိုလုပ်ချင်ရင်
လုပ်တော့လေ၊ ညီမလေးကို အားနာမနေပါနဲ့။”

“ဒါဆို ကိုကိုလုပ်တော့မယ်၊ တကယ်
အရသာအစစ်က လီးနဲ့လုပ်မှရတာ ညီမလေးရဲ့၊ နည်းနည်း
တော့ အောင့်ခံနေော်၊ တစ်ခါနာပြီးရင် နောက်ဘယ်တော့မှ
မနာတော့ဘူး၊ ကိုကို ဖြေးဖြေးလေး ချော့သွင်းပေးပါမယ်
ကွယ်။”

သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော်လိုးတော့မယ်ဆိုတာနဲ့
ပေါင်လေးကို မသိမသာ ကားပေးပါတယ်။ အရည်တွေရွဲ
အိနေတဲ့ စောက်ခေါင်းအဝလေးမှာ လီးတွေပြီးဖိသွင်းလိုက်
တော့ ပထမတစ်ခါလောက် မခက်ခဲတော့ဘဲသုံးပုံတစ်ပုံ

လောက် ရှော့ကနဲဝင်သွားပါတယ်။ သင်းသင်းမျက်နှာလေး
ကတော့ နည်းနည်း ရှုံ့မဲ့နေတုန်းပါပဲ။ အင်းပေါ့လေ၊
ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်တွေထနေပေမယ့် အပျိုစစ်စစ်
စောက်ဖုတ်လေးထဲ လီးအသွင်းခံရတာဆိုတော့ မနာဘဲ
ဘယ်နေပါ့မလဲ။ လီးကို ဖြေးဖြေးချင်း ချော့ပြီး သွင်းလိုက်၊
ထုတ်လိုက် လုပ်ပေးတော့ တဖြေးဖြေးနဲ့ တဝက်လောက်
အထိ ဝင်သွားတယ်။

“နာသေးလား ညီမလေး၊ ကိုကို အတတ်နိုင်ဆုံး
ချော့လှီးပေးမယ်နော်၊ ခဏလေးအောင့်ခံလိုက်၊ အဆုံး
ဝင်ပြီးရင် ညီမလေး အရမ်းကောင်းတော့မှာပါ။ သိလား။”
ပါးစပ်က ချော့ချော့မော့မော့နဲ့ စကားတွေ
တတွတ်တွတ်ပြောယင်း လီးကိုဖြေးဖြေးချင်း ညှောင်
သွင်းလိုက်တယ်။ ခုနတုန်းကတစ်ချီထွက်ပြီးသားဆိုတော့
သူ့စောက်ခေါင်းထဲမှာ အရည်တွေရွဲနေတာမို့ ကျွန်တော့်
လီးကြီးဟာဖြေးဖြေး ချင်းတိုးဝင်သွားပါတော့တယ်။
နှုတ်ခမ်းတွေကို ငုံ့ခဲလိုက်၊ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို
စို့ပေးလိုက်နဲ့ အပေါ်ပိုင်းကိုဆွပေးယင်း အောက်က
ကျွန်တော့် လီးကြီးကို ထုတ်လိုက်၊ သွင်းလိုက်နဲ့ သာသာလေး
ဆောင့်ပေးနေတာမို့ မကြာခင်မှာပဲ လီးတစ်ချောင်းလုံး
အဆုံးထိ ဝင်သွားပါတော့တယ်။

ကျွန်တော့်လီးရဲ့အရသာကလဲ အထဲရောက်လေပိုရှိ
လေမို့ အရည်တွေထွက်မသွားအောင် စိတ်ကို မနည်း ထိန်း
ထား ရပါတယ်။ သင်းသင်းလဲ အရသာတွေ့လာပြီထင်ပါရဲ့၊
အောက်ကခံနေယင်း မသိမသာ
ကော့ကော့ပေးလာပါတယ်။ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းတွေကိုလဲ
အငမ်းမရ ပြန်စုပ်နမ်းနေပြီလေ။
“နာနေသေးလား ညီမလေး၊ ခံရတာ ဘယ်လိုနေ
သေးလဲ။”
“ဟင့်အင်း၊ မနာတော့ဘူးကိုကို၊ ညီမလေး
ခံနိုင်ပါပြီ။”
“ညီမလေးက မနာတာဘဲပြောတယ်၊ ကောင်းရော
မကောင်းဘူးလား။”
“ဟင်း၊ ကိုကိုကလဲ ရှက်စရာတွေ မေးနေပြန်ပြီ၊
ကောင်းလို့ ညီမလေးက ငြိမ်ခံနေတာပေါ့၊ ဒါတောင်
မသိဘူးလား။”
“သိတော့သိတာပေါ့၊ ညီမလေးပါးစပ်က ဖွင့်
ပြောတာ ကြားချင်လို့တမင်မေးတာ၊ ဟင်း ဟင်း။”
စကားတွေပြောနေပေမယ့် လိုးတာ၊ ဆောင့်တာကိုတော့
တစ်ချက်ကလေးမှ မလျော့ပါဘူး၊
အရှိန်ကို မသိမသာတင်ပြီး ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင့်ဆောင့်ထဲ့
ဘယ်လောက်ပဲ
စိတ်တွေထနေပေမယ့် အပျိုစစ်စစ်
စောက်ဖုတ်လေးထဲ
လီးအသွင်းခံရတာဆိုတော့
မနာဘဲ ဘယ်နေပါ့မလဲ။
လီးကို ဖြေးဖြေးချင်း
ချော့ပြီး သွင်းလိုက်၊ ထုတ်လိုက်
လုပ်ပေးတော့
တဖြေးဖြေးနဲ့
တဝက်လောက်အထိ ဝင်သွားတယ်။

ပေးနေလိုက်တယ်၊ တစ်ခါတစ်ခါများ လီးကို ထိပ်ဖျား
ရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး ဆောင့်ချလိုက်တာ သင်းသင်း
ခမျာ အင့်ကနဲ၊ အင့်ကနဲ အသံတွေထွက်လာရှာပါတယ်။
အချက်(၅၀)လောက်ဆက်တိုက် ဆောင့်ထဲ့ပေး
လိုက်တော့၊
“ဆောင့်၊ ကိုကို၊ ဆောင့်ဆောင့်၊ နာနာလေး
ဆောင့်ပေးပါကိုကိုရယ်၊ ညီမလေး အရမ်းကောင်းနေပြီ၊
မနေတတ်တော့ဘူး၊ အားအား၊ ထွက်၊ ထွက်ကုန်ပြီ
ကိုကိုရဲ့ဟင်းဟင်း။”
သင်းသင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို မလွတ်တမ်း
ဆွဲဖက်ထားရင်း အောက်ကနေကော့ကော့ခံနေရှာပါတယ်။
ကျွန်တော့် လီးတစ်ချောင်းလုံးကိုလဲ စောက်ခေါင်းထဲက
ဆွဲညှစ်သလို ခံစားနေရတာမို့ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ
ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိ ဖိကပ်ဆောင့်ချပြီး
သုတ်ရည်တွေကို ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကိုရယ်၊ ဘယ်လိုပြောရမှန်း တောင် မသိတော့ပါဘူး၊ဟင်း၊”

“ကိုကိုလဲ သိပ်ကောင်းတာပဲကွယ်၊ ညီမလေးက ကိုကို့ကိုစိတ်တိုင်းကျ အလိုးခံပေးလို့ အရမ်း ကျေးဇူး တင်တယ်၊သိလား၊”

အရည်တွေထွက်သွားပြီးလို့ နည်းနည်းပျော့နေတဲ့ လီးကို စောက်ဖုတ်ထဲကမချွတ်ဘဲ စိမ်ထားရင်း နှစ်ယောက်သား တွတ်ထိုးနေကြတယ်။ စကားပြောယင်း လက်တွေကနဲ့နှစ်လုံးကို တစ်လှည့်စီ ပွတ်ချေပေးနေတာ ပေါ့။ အရသာက သိပ်ကောင်းတာမို့ မကြာခင်မှာပဲ စောက်ဖုတ်ထဲက လီးကြီးက ပြန်တောင်မတ်လာတာပေါ့။

“ဟင်၊ကိုကို့ဟာကြီးက ပြန်တောင်လာပြန်ပြီ၊ ဘာလဲ၊ကိုကိုက မဝသေးလို့လား၊”

“အခုမှ တစ်ချိန်လုပ်ရသေးတာ၊ဘယ်လုပ်လို့ ဝမှာလဲ ညီမလေးရဲ့ကိုကိုက ညီမလေးသိပ်မောနေမှာကို အားနာလို့ ကျိတ်မှိတ်နေရတာ၊ မသိဘူးလား၊”

“ဪ ဟဲ့ ကိုကိုကလဲ၊ညီမလေးကိုများ အားနာနေရ သေးတယ်၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်ရောပေါ့ ၊ကဲ၊ ကိုကို ဘယ်နှစ်ခါ ထပ်လုပ်အုံးမလဲ၊အားမနာနဲ့၊ပြော၊”

“ညီမလေးက ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် တစ်ညလုံး လုပ်ချင် တာပေါ့၊ ညီမလေးရဲ့၊”

“အံ့မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ မခံနိုင်ရမှာလဲ၊ ကိုကိုက လုပ်ရတာ၊ ညီမလေးကဖိန်နဲ့ အောက်ကခံနေမှာပေါ့၊ ကဲ၊ ကိုကို လုပ်ချင်သလိုလုပ်၊ ညီမလေးရအောင် ခံပြမယ်၊ ရှုံးတဲ့လူက မနက်ကျရင် မုန့်ဟင်းခါးဝယ်ကျွေးကြေး လောင်းမလား၊”

ဒီလောက်လီးကြီးနဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် အလိုးခံပြီးတာတောင် ကလေးစိတ်မပျောက်သေးဘဲ မုန့်ဟင်းခါးကျွေးကြေး အလောင်းအစားလုပ်ပြီး စိမ်ခေါ်နေတဲ့ သင်းသင်းကို ဒီည အပီလိုးပြလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး တောင်မတ်နေပြီဖြစ်တဲ့ လီးကြီးကို အသာဆွဲချွတ်လိုက်တော့ “ဖွတ်” ကန်မြည်သံ ထွက်လာ ပါတယ်။ အဲဒီညက ကုတင်စောင်းမှာတင်ပြီးတစ်ချီ၊ ဆောင့်ကြောင့်မှဆိုးထိုင်နဲ့တစ်ချီ၊ နောက်ဆုံးမှာ လေးဘက် ထောက်ကုန်းခိုင်းပြီး တစ်ချီ၊နောက်ထပ်သုံးချီ ထပ်လိုးပစ် လိုက်တယ်။

သင်းသင်းကလဲ ခံကောင်းကောင်းနဲ့ မညည်းတမ်း ခံသလို ကျွန်တော်ကလဲ လိုးလို့ကောင်းကောင်းနဲ့ လီးကိုတောင်ပြန်မချွတ်ဘဲ လိုးနေလိုက်ကြတာဟာ နောက်ဆုံး အချိန်လိုးပြီးချိန်မှာ မိုးတောင်လင်းနေပါပြီ နောက်နေ့မှာအိပ်ယာက ကိုးနာဂီလောက်မှန်းကြတယ်၊ အန်တီထားကတော့ ဈေးသွားနေပါပြီ၊ သူလဲ ညက တစ်ညလုံး အလိုးခံခဲ့တော့ အိပ်ယာထနောက်ကျနေလို့ ခုမှ ဈေးကိုအမှီပြေးသွားပုံရတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ၊ ဒီနေ့ ဖေဖေပြန်လာတော့မှာမဟုတ်လား၊ ဖေဖေအတွက် ဟင်းတွေ ဘာတွေချက်ဖို့၊ဈေးသွားဝယ်ရတော့မှာပေါ့၊ ဖေဖေ အရက်နဲ့

မြည်းဖို့၊ ကြော်ရ၊ လှော်ရတော့မှာပေါ့၊ ဖေဖေက ညတိုင်း အိမ်မှာပဲ အရက်ကို အေးအေးဆေးဆေး သောက်တတ် တာကိုး။ ကျွန်တော်နဲ့ သင်းသင်းကတော့ နားလည်မှု တစ်ခုယူလိုက်ကြတယ်။ ကိုဇော်နဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စကို နှစ်ယောက်စလုံး ရေငုံနှုတ်ပိတ်နေလိုက်ကြမယ်။ ကျွန်တော် တို့က ဖွင့်ပြောလိုက်ရင်လဲ ပြဿနာတွေတက်ပြီး အိမ်ထောင်စုတစ်ခုလုံး ပြိုကွဲသွားမှာမဟုတ်လား။ ည(၆)နာရီလောက်မှာ ဖေဖေပြန်ရောက်လာတယ်။ အန်တီထားကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ""ကိုကြီး"" ""ကိုကြီး""နဲ့ နဲ့နေတာပေါ့။ ဘာမှမသိရှာတဲ့ ဖေဖေကလဲ သူ့မယားလေးကို အပြတ်ကြင်နာနေတာပေါ့လေ။ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကလဲ အလိုက်သိသိနဲ့ စောစောပဲ အိပ်ယာ ဝင်လိုက်ကြတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ဧည့်ခန်းထဲမှာ အသံတွေ တိတ်ဆိပ်သွားတာမို့ ဖေဖေတို့လဲ အိပ်ခန်းထဲ ရောက် နေပြီဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ အိပ်ယာပေါ်မှာ ငြိမ်နေရာက

ကျွန်တော်လူးလဲထလိုက်တော့ သင်းသင်းက ကျွန်တော့် လက်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်တယ်။ ""ကိုကို၊ ဘယ်သွားမလို့လဲ၊"" ဖေဖေနဲ့ အန်တီထားတို့ကို သွားချောင်းမယ့် ကျွန်တော့် စိတ်ကူးကို ပြောမပြချင်ပေမယ့် မပြောရင်လဲ မဖြစ်တာမို့ ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရတယ်။ ""ကောင်းပါ့မလား ကိုကိုရယ်၊ တော်ကြာ မေမေတို့ သိသွားရင် မကောင်းဘူးနော်၊"" ""မသိနိုင်ပါဘူး ညီမလေးရဲ့ မာမီက ဖေဖေ တစ်ယောက်လုံး ရှိနေရက်နဲ့ ကိုဇော်နဲ့ ဖြစ်တာဆိုတော့ ဖေဖေမှာ ဘာများ အားနည်းချက်ရှိနေလို့လဲဆိုတာ သိချင်လို့ ကိုကိုက သွားကြည့်မှာပါ။"" ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ လိုးကြတာကို ချောင်းကြည့်ချင်နေတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝါသနာကို သင်းသင်း ရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့ အရှက်ပြေရှင်းပြလိုက်မိတယ်။ အဲဒီလို ရှင်းပြလိုက်ကာမှ အခြေအနေကပိုဆိုးသွားပါတယ်။ ""ဟုတ်တယ်နော်၊ မေမေက အဲဒီလို ဘာလို့ လုပ်တာလဲ မသိဘူး၊ ကိုကိုကြည့်ရင် ညီမလေးလဲ လိုက်ကြည့်မယ်၊ မနေ့ညကလိုပဲ အတူတူ သွားချောင်းကြ တာပေါ့၊"" ဒီလိုနဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် မနေ့ညက ချောင်းခွဲတဲ့နေရာကို ရောက်သွားပြန် တာပေါ့။ အပေါက်လေးက ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ ကုတင်ပေါ်မှာ ဖေဖေနဲ့ အန်တီထားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ အန်တီထားဟာ ဖေဖေ မျက်နှာပေါ် တက်ခွဲပြီး ဘာဂျာအမှုတ်ခံနေသင်း ဖေဖေရဲ့ တောင်မတ်နေတဲ့ လီးတန်ကြီးကို အားရပါးရ စုပ်ပေးနေပါတယ်။ "စစ်စတီနိုင်" ပုံစံလုပ်နေကြတာပေါ့ဗျာ၊ ဖေဖေလီးကလဲ တကယ့် စံချိန်မီလီးကြီးပါပဲ၊ ပြောမယ်ဆိုရင် ကိုဇော်လီးထက်တောင် ပိုကြီးပါသေးတယ်။ ဒါတောင် အန်တီထားက

လင်ငယ်နေတာကိုတော့ ကျွန်တော်လဲ စဉ်းစားလို့၊
မတတ်တော့ပါဘူး။ ဖြစ်နိုင်တာက အန်တီထားဟာ
နာသိပ်ကြီးတဲ့ မိန်းမဆိုတော့ ဖေဖေတစ်ယောက်ထဲက
လိုးလိုးပေးနေတာကို အားမရဘဲ အမြဲတမ်းအလိုးခံချင်နေလို့၊
ကိုဖော်လို အလိုးသန်တဲ့လူမျိုးကို လိုက်ရှာပြီး ကုန်းနေတာပဲ
ဖြစ်မှာပါ။ ဒါကြောင့်လဲ ဟိုဘက်အိမ်ကမဝင်းဝင်းနဲ့
ဖြစ်နေတာကို သိသိကြီးနဲ့တောင် ပေါ်တင်ကြီးအိမ်မှာ
ခေါ်ပြီးကုန်းနေတာဖြစ်မှာပေါ့။
အခုလဲ ဖေဖေလီးကြီးကို စုပ်ပေးပြီး သူ့စောက်ဖုတ်ကို
အရက်ခဲနေယင်း စိတ်တွေသိပ်ထလာလို့နဲ့တူပါရဲ့။ ဖေဖေရဲ့
တောင်မတ်နေတဲ့လီးကြီးကို ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ နောက်ပြန်
ကိုင်ပြီး သူ့ရဲ့ပြအာနေတဲ့ စောက်ပတ်အဝမှာ သေချာတော့ပြီး
ဖိချလိုက်တယ်။ မိန်းမက အပေါ်က တက်လိုးတဲ့ သဘော
မျိုးပေါ့။ အပေါ်ကနေပြီး တစ်ချက်ချင်းကို ဆောင့်ဆောင့်ထဲ့
နေတာ ရင်တုန်ဖို့ တောင်ကောင်းတယ်။
“ကောင်းလိုက်တာ ကိုကြီးရယ်၊ ကိုကြီးဟာကြီးနဲ့။

သုံးရက်လောက်ဝေးနေရတော့ အခုအရမ်းလိုးလို့ ကောင်း
နေတာပေါ့။ နို့တွေကိုဆွဲပေးပါအုံး၊ နာနာလေး ဆွဲပါ
ကိုကြီးရဲ့ထားပြီးတော့မယ်၊ ပြီးတော့မယ်၊ အင်း၊ ဟင်း။”
အန်တီထားဟာ ပါးစပ်က အဆက်မပြတ်
ညည်းညူယင်း ဖေဖေရဲ့ လီးတုတ်တုတ်မဲမဲကြီးကို
အစ်ထိပ်ဖျားရောက်တဲ့အထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး အချက် (၃၀)
လောက်ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးပြီး အရည်တွေ
ပန်းထွက်သွားဟန်တူပါတယ်။ ဖေဖေ ကိုယ်ပေါ်ကို
မှောက်ရက်ကပ်ချလိုက်ပြီး တအီးအီး၊ တအားအား
ညည်းညူယင်းအောက်ပိုင်းက သူ့ဖင်ကြီးနဲ့ တအား
ကျိတ်ပွတ် နေပါတော့တယ်။ ဖေဖေကိုယ်တိုင်လဲ
အောက်ကနေ သူ့လီးကြီးနဲ့ ကော့ကော့ ဆောင့်တင်ပေး
နေယင်း အရည်တွေကိုပန်းထုတ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော်
တို့ကိုကျောပေးထားတာမို့ အန်တီထားရဲ့ လီးဝင်နေတဲ့
စောက်ဖုတ်ကြီးထဲက အရည်တွေတပွက်ပွက်နဲ့ စီးကျ
နေတာကို သေသေချာချာမြင်နေရပါတယ်။ အမေဖြစ်တဲ့
အန်တီထားတစ်ယောက် နာတွေ့ကြွပြီး ပက်ပက်စက်စက်
တက်လိုးနေတာကိုကြည့်ယင်း သင်းသင်းလဲ စိတ်တွေ
အတော်ထနေပြီထင်ပါတယ်။ သူ့ကိုယ်လုံးလေးဟာ
သိသိသာသာကို တုန်ယင်နေပါတယ်။ ဖင်ကိုလဲ နောက်ကို
ပင့်ပြီးပစ်ပစ်ပေးနေပါတယ်။ ကျွန်တော် သိတာပေါ့။
အမေတူသမီး သင်းသင်းတစ်ယောက် နှာစိတ်တွေ အကြီး
အကျယ် ထရူနေပြီလေ။ ဒီကိစ္စကတော့ ကျွန်တော့်ဘက်က
ဖြေရှင်းပေးရမယ့်ကိစ္စမို့ သင်းသင်းရဲ့ထမိကို နောက်ဘက်က
အသာဆွဲလှန်လိုက်ပြီး ကျွန်တော့်ပုဆိုးကို ဖြေချယင်း
တောင်မတ်နေတဲ့လီးကို သင်းသင်းရဲ့အရည်တွေရွှဲဖို့နေတဲ့
စောက်ပတ်အဝမှာ အသာတော့ပြီး မတ်တပ်ဆော်တဲ့ပုံစံနဲ့
လီးကို ဖိသွင်းချလိုက်ပါတယ်။
“အိုးကိုကိုရယ်။ ကောင်း၊ ကောင်းလိုက်တာနော်။

အင်း၊ဟင်း၊အို၊ကိုကိုရယ်""ညည်းသံသဲ့သဲ့လေး ထွက်လာပြီး
သင်းသင်းဟာချောင်းကြည့်နေတဲ့အပေါက်က မျက်လုံးကို
အသာခွာပြီး လက်နှစ်ဘက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ် ထောက်
လိုက်ပါတယ်။ မတ်တပ်ရပ်ပြီး ဖင်ကုန်းယင်းနဲ့ အလိုးခံတဲ့
အနေအထားပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော်လဲ လီးထဲက စိမ့်နေ
အောင်ကောင်းနေပြီမို့ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ ထိန်းမထား
နိုင်တော့ဘဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲလိုးဆောင့်နေမိပါတယ်။

""အို၊ အို၊ ကိုကိုရယ်၊ ဆောင့်ပါ၊ နာနာ
ဆောင့်ပေးပါ။ ညီမလေး သိပ်ကောင်းနေပြီ ကိုကိုရဲ့၊ ဆောင့်၊
ကိုကို၊ ဆောင့် ဆောင့်၊ ညီမလေးပြီးတော့မယ် ကိုကိုရဲ့၊ အား၊
အား၊ ထွက် ထွက်ပြီကိုကို၊ ညီမလေး ထွက်ပြီ၊ သိ၊ သိရဲ့လား၊
အား အား၊"

အသံတိုးတိုးနဲ့ ညည်းပြောလေးပြောယင်း
စောက်ခေါင်းထဲက အရည်တွေ အံထွက်လာတာမို့
ကျွန်တော်လဲ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ

လီးကိုအဆုံးထိ ဖိကပ်ထိုးသွင်းပြီး ကျွန်တော့်လရည်တွေကို
အားရပါးရပါးထုတ်ပေးလိုက်မိပါတယ်။

နှစ်ယောက်စလုံးပြိုင်တူဆိုပြီး ပြီးသွားကြတာမို့
အီစိမ့်နေအောင် ထူးထူးခြားခြား အရသာတွေ ခံစားကြ
ရပါတယ်။ သင်းသင်းရဲ့ကြောပြင်ကို အသာမူးပြီး နားနေ
ချိန်မှာ လီးထဲကလက်ကျန်လရည်တွေက တစ်စစ်စစ်နဲ့
စိမ့်ထွက်နေတုန်းပါပဲ။ လက်နှစ်ဘက်က နို့တွေကို ဆုပ်ချေ
နေယင်း ဖြေးဖြေးလေးကပ်ညှောင့်ပေးတော့ နှစ်ယောက်
စလုံးရဲ့ လီးနဲ့စောက်ဖုတ်ထဲက အရည်တွေဟာ သင်းသင်းရဲ့
စောက်ပတ်လေးထဲကနေ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို တပေါက်ပေါက်
နဲ့ စီးကျနေပါတော့တယ်။

ဖေဖေကလဲ တော်တော်ကို အလိုးသန်တဲ့လူပါ။
ခဏနားပြီးတာနဲ့ နောက်တစ်ချိန်လို့ စိုင်းပြင်း တော့တာပဲ။
ဒီတစ်ချိန်မှာ အန်တီထားကို ကုတင်စောင်းပေါ်မှာ
ပက်လက်တင်ပြီးဖေဖေက ကုတင်အောက်က မတ်တပ်ရပ်
လိုးတာပါ။ ဖြူကားထားတဲ့ အန်တီထားရဲ့ ပေါင်နှစ်ချောင်းကို
ပုခုံးပေါ်ထမ်းတင်ပြီးပြအာနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးကို
ဖေဖေလီးကြီးနဲ့ အားရပါးရဆောင့်ဆောင့်လိုးနေတဲ့
မြင်ကွင်းဟာ တကယ့်ကိုကြည့်လို့ကောင်းလှပါတယ်။

""အား၊ အမယ်လေး၊ ကောင်းလှချည်းလား
ကိုကြီးရယ်၊ ထားကို ဘယ်လိုများလုပ်ပေးနေတာလဲ၊ ဒီမှာ
ကောင်းလွန်းလို့သေတော့မယ်။""

""ရိုးရိုးလုပ်တာပဲကွယ်၊ ဘာများထူးခြားနေလို့လဲ၊
ပြောပါအုံး၊""

""ဘာရိုးတာလဲ၊ ကိုယ်လီးကိုကိုယ်ပြန်ကြည့်ပါအုံး၊
ဒီလောက် စိမ်ပြေပြေ မွှေလိုးနေတာခံရတဲ့လူက ကော့
နေတာပေါ့ဟင်း၊""

အန်တီထား ပြောမှ သတိထားကြည့်မိတယ်။
ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဖေဖေလိုးတာက လီးကိုတစ်ချောင်းလုံး ဆွဲ
ဆွဲထုတ်ပြီး လီးပြန်သွင်းတဲ့အခါ ခါးကိုနဲ့ပြီး၊ နဲ့ပြီး သွင်းနေ

တာကိုး၊ ခါးနွဲ့ သွင်းတာဆိုတော့ စောက်ပတ်ထဲဝင်တဲ့
လီးကလဲ စောက်ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို မွှေပြီးဝင်သွားတာပေါ့။
တကယ့်ကို ထိချက်ပြင်းတဲ့ လိုးနည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်
အရမ်းသဘောကျသွားတာမို့ အဲဒီလိုမွှေလို့တဲ့ လိုးနည်းနဲ့
သင်းသင်းကို လိုးဖို့ စီစဉ်လိုက်တယ်။ အသံမထွက်ဘဲ
လက်ဟန်၊ ခြေဟန်နဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလှဲအိပ်ပေးဖို့၊
သင်းသင်းကို အမူအယာ ပြလိုက်တော့ အရိပ်ပြရင်၊
အကောင်မြင်တဲ့ သင်းသင်းဟာ ကြမ်းပြင်ပေါ် အသာလှဲချ
လိုက်ပါတယ်။ သူ့ထမီလေးကို အသာမတင်ပြီး ပုဆိုးကိုဖြေ
ချယင်း သူ့ကိုယ်လုံးလေးပေါ် ထပ်အိပ်ချပြီး တောင်မတ်နေ
တဲ့လီးကို တော့သွင်းလိုက်တယ်။ အတုမြင် အတတ်သင်ဆိုတဲ့
အတိုင်း ဖေဖေလိုးနည်းကို အတုယူပြီး ခါးကိုနွဲ့ပြီး လီး
တစ်ချောင်းလုံးမွှေမွှေပြီး သွင်းပေးလိုက်တာပေါ့။
စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲကို လီးကြီးနဲ့ မွှေလိုးရတဲ့
အရသာဟာ ဘယ်အရသာနဲ့မှ မတူအောင်ကို ကောင်းလွန်း
လှတာမို့ ကျွန်တော်ဟာ လီးရဲ့အထိအတွေ့အရသာကို
ခံစားယင်း အချက်(၅၀)ကျော် လိုက်ဆက်တိုက် ဆောင့်လိုး
ချလိုက်ပါတယ်။

““အင်းဟင်း၊ ဆောင့် ကိုကို၊ ဆောင့် ဆောင့်၊
ညီမလေး ပြီးပြီး၊ ပြီးတော့မယ်၊ သိပ်ကောင်းတာပဲ ကိုကိုရယ်၊
အရမ်းကိုထိတာပဲ၊ သိ၊ သိလား၊”“

သင်းသင်းဟာ နားနားကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး
ညည်းရှာပါတယ်။ ကျွန်တော့်လီးကြီးကို ထုတ်လိုက်၊
သွင်းလိုက်နဲ့ သုံးကြိမ်လောက်ဆက်တိုက်ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ဆောင့်ပေးလိုက်ပြီး လရည်တွေပန်းထွက်ချိန်မှာ လီး
တစ်ချောင်းလုံး အဆုံးထိ ဖိကပ်ပြီးလရည်တွေကို
သင်းသင်းရဲ့ သားအိမ်ထဲရောက်အောင် အရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့
ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။

““အိုးကျွတ် ကျွတ်၊ ကောင်းလိုက်တာကိုကိုရယ်၊
ဘယ်လိုဖြစ်သွားမှန်းတောင် မပြောတတ်တော့ပါဘူး၊ အင်း
ဟင်း ဟင်း”“

တိုးတိုးလေး ညည်းပြော ပြောနေတဲ့သင်းသင်းရဲ့
ပေါင်တန်နှစ်ချောင်းကို အစွမ်းကုန်ဆွဲကားပြီး ပြကား
ထွက်လာတဲ့ သူ့စောက်ဖုတ်လေးကို လရည်တွေ တစ်မုံစိမ့်
ထွက်နေတဲ့ လီးကြီးနဲ့ ဆက်တိုက်ဆောင့်လိုးရတာ သိပ်ကို
အရသာရှိ လှပါတယ်။ “ပြွတ်” “ပြွတ်”နဲ့ အသံတွေ ထွက်နေ
သလို သင်းသင်းရဲ့စောက်ခေါင်းထဲက ထွက်ကျလာတဲ့
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ သုတ်ရည်တွေဟာလဲ
သင်းသင်းရဲ့ ဖင်ကြားကနေ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကို တစ်မုံစိမ့်
ယိုစီးလို့ နေပါတော့တယ်။ နှစ်ယောက်သား အမောဖြေပြီးလို့
ဖေဖေတို့ အိပ်ခန်းထဲ ပြန်ချောင်းလိုက်ကြတော့ ပွဲက
ပြီးနေပါပြီ။ ကုတင်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်သား ဖက်ပြီး အနားယူ
နေကြပြီလေ။ သင်းသင်းကို အသာလက်တို့ ခေါ်ပြီး အိပ်ခန်း
ထဲ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။ အိပ်မပျော်ခင်မှာ သင်းသင်းက
လာဆွဲနေတာနဲ့ သူ့ကျေနပ်သွားအောင် လေးဘက်ထောက်
ပြီး တစ်ချိန်လုံးပေးလိုက်ပါသေးတယ်။ တကယ်နာကြွတဲ့

ကောင်မလေးပါပဲ၊ တစ်ညလုံးလိုးရင် တစ်ညလုံးခံမယ်ဆိုတဲ့ အစားမျိုးပါပဲဗျာ၊
နောက်နေ့ကျတော့ မနက်(၈)နာရီကျော်မှ ကျွန်တော်အိပ်ယာကနိုးတယ်၊ သင်းသင်းက မနက်ပိုင်း ဆိုတော့ (၇)နာရီကျောင်းချိန်အမှီ ထသွားပြီပေါ့၊ ကျွန်တော်ကနေ့လည်(၁၂)နာရီမှတက်ရမှာမို့ အေးအေးဆေးဆေးပဲပဲဖေဖေလည်း ရုံးသွားနေပါပြီ။ ထမင်းစားခန်းထဲမှာ ကော်ဖီသောက်နေတုန်း အန်တီထားတစ်ယောက် ထမီရင်ရှားနဲ့ဝင်လာတယ်၊ ရေချိုးပြီး ခေါင်းလျော်လာတယ်နဲ့ တူပါရဲ့၊ ဆံပင်တွေကို တဘက်နဲ့ စိမ်ပြေနပြေသုတ်နေတယ်၊ လက်နှစ်ဘက်ကို စုံမြှောက်ပြီးသုတ်နေတာမို့ ရင်ရှားထားတဲ့ ထမီပါးပါး အောက်မှာ ဖွံ့ဖြိုးထွားကျိုင်းတဲ့ ကိုယ်လုံးအလှဟာ အထင်းသား ပေါ်နေတာပေါ့၊ ဒီကိုယ်လုံးကြီးကို မြင်တော့ နှစ်ည ဆက်တိုက်ချောင်းကြည့်ခဲ့ရတဲ့ အန်တီထားရဲ့ ဝစ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးကြီးနဲ့ ပြုအာနေတဲ့ စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်း မို့မို့ကြီးကို မျက်စိထဲပြန်မြင်ယောင်ပြီး လီးတောင်လာမိတယ်၊ အရင်တုန်းကတော့ ဖေဖေမိန်းမပါလားဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အမေရင်းလိုပဲ သဘောထားခဲ့ပေမယ့် ကိုဇော်နဲ့ ပက်ပက်စက်စက် အလိုးခံနေတာ မြင်ပြီးကတည်းက ကျွန်တော့် စိတ်ဓါတ်တွေလဲ ပြောင်းလဲသွားပါပြီ၊ ကိုဇော်တောင်မှ လာလာလိုးနေသေးတာပဲ၊ ငါလဲ အခွင့်အရေးရရင် လိုးပစ်လိုက်မယ်လို့ စိတ်ထဲက ကျိတ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပါပြီ။ အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စူးစူးရဲရဲ စိုက်ကြည့်နေပါတယ်၊ သူ့ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကိုမေးချင်နေပေမယ့် မေးဖို့ခက်နေပုံရပါတယ်၊ သင်းသင်းကိစ္စများ ရိပ်မိသွားပြီလားလို့ ကျွန်တော်စိတ်ပူနေတုန်းမှာပဲ။
““ကျော်ကျော်၊ သား ညက ဘယ်အချိန် အိပ်တာလဲ၊””
တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီဆိုတာ သိလိုက်ပါပြီ။
““ဪ၊ ညက ကျောင်းစာတွေလုပ်နေလို့ (၁၁) နာရီလောက်မှ အိပ်ပျော်တယ်၊ မာမီရဲ့၊””
အန်တီထားက အားရပါးရ ရယ်နေပါတော့တယ်၊ ကျွန်တော့်အဖြေစကားက သူ့အတွက် ပြက်လုံးတစ်ခု ဖြစ်နေပုံပဲ။
““ကျောင်းစာတွေ လုပ်နေတယ်၊ ဟုတ်လား ကျော်ကျော်၊ ကဲ၊ ဒီမှာ လာကြည့် စမ်းပါအုံး၊””
အန်တီထားဟာ စပ်ဖြူဖြူနဲ့ ရယ်ယင်း ကျွန်တော့် နားရွက်ကိုဆွဲပြီး သူတို့အိပ်ခန်းဘက်ကို ဆွဲခေါ်သွားပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ချောင်းကြည့်နေကြ နေရာကို ရောက်တော့ နံရံကအပေါက်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်ပြပြီး၊
““ဒီအပေါက်တွေက ဘာလုပ်တာလဲ၊ ကျော်ကျော်၊””
““ဘယ်သိမှာလဲ မာမီရဲ့၊ သူ့ဟာသူ နဂိုထဲက ပေါက်နေတာဖြစ်မှာပေါ့၊””
အန်တီထားဟာ အားရပါးရ ရယ်နေပါတော့တယ်၊

ပြီးမှကြမ်းပြင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး၊

““ဒါဖြင့်၊ ဒါတွေက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ရှင်းပြ စမ်းပါအုံး။”” ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ထိတ်ကနဲ ဖြစ်သွား ပါတယ်၊ဟုတ်ပါရဲ့၊ ညက ကျွန်တော်နဲ့သင်းသင်းဒီနေရာမှာ လိုးကောင်းကောင်းနဲ့ လိုးထားကြတာ အရည်တွေက ဗွက်ထနေတယ်၊ အခုချိန်ထိ အရည်တွေက ခြောက်မ မမြောက်သေးဘဲကိုး။

““မာမီကို မှန်မှန်ပြောစမ်း ကျော်ကျော်၊ ဒါ သား လက်ချက်မဟုတ်လား။””

ခုမှ စိတ်နည်းနည်းအေးသွားပါတယ်၊ အန်တီထားဟာ ကျွန်တော်နဲ့သင်းသင်းတို့ ဖြစ်ကြတာကို သိလို့ စစ်မေးနေတာမှ မဟုတ်ဘဲလေ၊ ဒီကိစ္စလောက်ကတော့ ကျွန်တော်ရှင်းတတ်ပါတယ်၊

““ဟုတ်တယ် မာမီ၊ ဒီအပေါက်ကချောင်း ချောင်း ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်စိတ်မထိန်းနိုင်လို့ အဲဒါတွေ ထွက် ကုန်တာပါ။””

““ကျော်ကျော်ရယ်၊ နင်ဘယ်က အတတ်ကောင်း တွေ တတ်နေတာလဲ၊ ဟင်း။””

အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်ဗိုက်ခေါက်ကို ဆွဲလိမ် ယင်း ဆူလိုက်ပါတယ်၊ နာလွန်းလို့ ကိုယ်ကိုတွန့်လိမ် လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ပုဆိုးထဲကတောင်မတ်နေတဲ့ လီးကြီးဟာ ရမ်းခါနေပါတယ်၊ ဒါကို အန်တီထားလဲ သတိထား မိတယ်နဲ့ တူပါရဲ့၊ အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ထွားကျိုင်းနေတဲ့ ပုဆိုးအောက်က လီးကြီးကို တအံ့တဩနဲ့ ငေးကြည့် နေပါတော့တယ်၊

““ဟဲ့ကျော်ကျော်၊ ဝါမေးနေတာ မကြားဘူးလား၊ နင်ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ၊ နင် အရွယ်လေးနဲ့ ဒါတွေဘယ်ကတတ်နေတာလဲ၊ မှန်မှန် ပြောစမ်း။””

ဗိုက်ခေါက်ကို တအားအဆွဲခံထားရတာမို့ အရမ်းနာနေတာကြောင့် စိတ်တိုတိုနဲ့ ပြောချလိုက်မိပါတယ်။

““မာမီ သင်ပေးလို့တတ်တာပေါ့၊ မာမီနဲ့ကိုဖော် ဖေဖေ ခရီးထွက်တဲ့ညတွေမှာလုပ်ကြတာတွေကြည့်ပြီး စိတ်ထလွန်းလို့ ဒါတွေလုပ်တတ်နေတာပေါ့၊ မနေ့ညက လာကြည့်တာကလဲ ဖေဖေက လူစဉ်မမှီပဲ ပန်းသေနေလို့ မာမီက ကိုဖော်နဲ့အဲဒီလို အလုပ်ခံနေတာလားဆိုတာ သိချင်လို့ တမင်လာကြည့်တာ၊ ဖေဖေလဲ တကယ်သန်တဲ့ လူပါဗျာ၊ ဖေဖေဟိုဟာက ကိုဖော်ဟာထက်တောင် ကြီးသေးတယ်၊ ဒါလောက်ကြီးတာကြီးကို ရထားတာတောင် မာမီက မကျေနပ်နိုင်ဘူးလား။””

ကျွန်တော့်စကား မဆုံးသေးခင်မှာ အန်တီထား တစ်ယောက် မျက်စိမျက်နှာတွေ အကြီးအကျယ် ပျက်နေ ပါပြီ၊

““ဟင်၊ နင် နင် အဲဒီကိစ္စတွေ နင့်အဖေကို ပြောပြလိုက်ပြီလား။””

ကျွန်တော် အားရပါးရ ရယ်ချလိုက်မိပါတယ်။

ဒီတစ်ခါကျွန်တော့်အလှည့် ရောက်ပြီလေ။

“ဒီနေ့ မနက်မှ ပြောမလို့ စီစဉ်ထားတာ၊

ဖေဖေကရုံးကို အစောကြီးထွက်သွားလို့ မပြောရသေး

ပါဘူး။”

“ကျော်ကျော်ရယ်၊ ဒီကိစ္စဟာ ပေါ့သေးသေးကိစ္စ

မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကိုသားသိပါတယ်ကွယ်၊ သားကသာ

အဲဒီကိစ္စတွေ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် ပြဿနာတွေ အကြီးအကျယ်

တက်တော့မှာပေါ့၊ မာမီလဲ ဒုက္ခရောက်တော့မှာပေါ့၊

အိုကွယ်၊ သားဖေဖေသာ ဒီကိစ္စတွေသိသွားရင် မာမီလဲဘဝ

ပျက်တော့မှာပေါ့၊ မာမီကိုသနားပါကွယ်၊ ဖွင့်မပြောလိုက်

ပါနဲ့။”

အန်တီထားဟာ မျက်ရည်တွေအရွှဲသားနဲ့

ကျွန်တော့်ကို ရင်ခွင်ထဲမှာဖက်ထားပြီး ချော့နေရှာပါတယ်။

ထမီရင်ရှား ခပ်ပါးပါးအောက်က နို့ကြီးနှစ်လုံးဟာ

ကျွန်တော့် မျက်နှာနားမှာမထိတစ်ချက်၊ ထိတစ်ချက်

ဖြစ်နေတာမို့ နို့ကြီးတွေကိုဆွဲကိုင်ချင်စိတ်တွေ တဖွားဖွား

ပေါ်နေသလို လီးကလဲ တားမရ၊ ဆီးမရဖြစ်ပြီး တောင်မတ်

နေပါတော့တယ်၊ ဖြစ်ချင်တော့တောင်နေတဲ့လီးက အေးအေး

မနေဘဲ ကျွန်တော့်ကိုပွေ့ဖက်ထားတဲ့ အန်တီထားရ

စောက်ဖုတ်ကြီးနဲ့ သွားသွားထိုးမိနေတာမို့ လက်ကို

မသိမသာအောက်ချပြီး လီးကိုပေါင်ကြားထဲ ဆွဲညှပ်

ထားလိုက်ရတယ်။ အန်တီထားကလဲ တော်တော်လျင်တယ်။

ကျွန်တော့်အခြေအနေကို ရိပ်မိပုံရပါတယ်။ သူ့

ညာဘက်ဒူးက ကျွန်တော့်ဒူး နှစ်ချောင်းကြားကို မသိမသာ

တိုးဝင်လိုက်တာနဲ့ ပေါင်ကြားထဲညှပ်ထားတဲ့ လီးကြီးဟာ

မတ်ကနဲ ပြန်ထွက်လာပြန်တာပေါ့။ လီးကိုလက်နဲ့ ပြန်

မသိမ်းနိုင်ခင်မှာပဲ အန်တီထားက ပေါင်ကိုကားပြီး

ရှေ့ကိုဖိကပ်လိုက်တာမို့ ကျွန်တော့်လီးကြီးဟာ အန်တီထားရဲ့

ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ ညှပ်ရက် ပက်ပင်းမိနေတော့တာပေါ့။

“သား၊ ကျော်ကျော်၊ ဟိုကိစ္စ သားဖေဖေကို

သွားမပြောလိုက်ပါနဲ့ နော်၊ သားဖြစ်ချင်နေတာ မာမီ

သိပါတယ်၊ သားကိုစိတ်ချမ်းသာအောင် မာမီက အလို

လိုက်ပေးမှာပေါ့၊ အရေးကြီးတာကမာမီတို့ မိသားစု

အေးအေးချမ်းချမ်းနေနိုင်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။”

ယောက်ျားကျမ်း ကျောနေတဲ့ အန်တီထားဟာ

ပါးစပ်ကတောင်းပန်နေယင်း သူ့လက်နှစ်ဘက်နဲ့

ကျွန်တော့်တင်ပါးအချိုင့် တွေကို ဆွဲညှစ်လိုက်တာမို့

တစ်ကိုယ်လုံးတင်းကနဲဖြစ်သွားပြီး တောင်နေတဲ့လီးဟာ

အန်တီထားရဲ့စောက်ဖုတ်ကို အဝတ်တွေ ခံထားတဲ့ကြားက

ထပ်ဆောင့်ထိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားပြန်ပါတယ်။

“ပြောလေ ကျော်ကျော်၊ သားရဲ့ ဖေဖေကို

မတိုင်တော့ပါဘူးလို့ မာမီကို ကတိပေးလေ။”

အန်တီထားရဲ့ အကိုင်အတွယ်တွေကြားမှာ

မလှုပ်နိုင်အောင်ဖြစ်နေတာမို့ ကျွန်တော့်အသံတွေတောင်

တုန်နေပါပြီ။”

“ဟုတ်၊ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်တော် ကတိပေး
ပါတယ်၊ မာမီရယ်။”

ကျွန်တော့် ကတိစကားကြားရတော့မှ အန်တီ
ထားလဲ စိတ်အေးသွားပုံရပါတယ်။ သက်ပြင်းချသံ “ဟင်း”
ကနဲ ကြားလိုက်ရတယ်။

“သား၊ ဒီမှာ ခဏစောင့်အုံးနော်၊” အိမ်ရှေ့တံခါးမ
ကြီးကို ချက်ချင်း ပိတ်လိုက်သံ “ဒိန်း”ကနဲ ကြားလိုက်ရချိန်မှာ
ကျွန်တော်ရင်ထဲမှာလဲ “ဒိန်း”ကနဲ တုန်ခါသွားပါတော့တယ်။

“သား၊ မာမီတို့ အခန်းထဲသွားရအောင်၊ လာလေ။”

ခုအချိန် ကျမှတော့ ရှက်နေလို့၊ ကြောက်နေလို့၊
ဘာမှမထူးတော့ပါဘူး။ အန်တီထားတောင် သဘောတူ
နေပြီပဲလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရဲဆေးတင်ပြီး အိပ်ခန်းထဲကို
ခပ်တည်တည်ပဲ လိုက်ဝင်သွားမိတယ်။

“သားကလိမ်မာတော့ မာမီက သားကို ဆုချ
တဲ့အနေနဲ့ သားစိတ်တိုင်းကျနေပေးမယ်၊ သားက ညတိုင်း
ညတိုင်း မာမီကိုချောင်းချောင်းကြည့်ပြီး စိတ်ကူးနဲ့

ဖြေသိမ့်နေရတယ်မဟုတ်လား၊ကဲ အခု သားစိတ်တိုင်းကျ
လုပ်ချင်သလိုသာလုပ်ပေတော့၊ မာမီကို ဘာမှအားနာဖို့
မလိုဘူးနော်၊သိလား။”

အန်တီထားဟာ ရင်ရှားထားတဲ့ ထမီလေးကို
ကွင်းလုံးကျွတ်ပုံချလိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ ကုတင်
ပေါ်လှဲအိပ်ယင်း ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြုံးကြီး စိုက်ကြည့်
နေပါတယ်။ လူနှစ်ယောက်က တစ်ည တစ်ယောက်
စိမ်ပြေနပြေ လိုးကြဆော်ကြတာကိုတောင် မညည်း
မညူဘဲခံခဲ့တဲ့ ကိုယ်လုံးထွားထွားအိအိကြီးကို ကိုယ်တိုင်
စိတ်တိုင်းကျ လိုးခွင့်ရတော့မှာမို့ ကျွန်တော့် စိတ်တွေဟာ
ထူးထူးခြားခြား တက်ကြွလို့နေပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အန်တီ
ထားက ကျွန်တော့်ကို ကလေးလေး တစ်ယောက်လို
သဘောထားပြီး ပါးစပ်ပိတ်သွားအောင်တမင် အလုံးခံ
နေတယ်ဆိုတာ သိထားတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ
မခံချင်စိတ်တွေအလိပ်လိုက်၊ အလိပ်လိုက်ဖြစ်ပေါ်နေပြီး
အန်တီထားတစ်ယောက် လက်မြှောက်အရုံးပေးသွားအောင်
လိုးပြလိုက်ချင်စိတ်တွေလဲ ထူးထူးကဲကဲဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်။
ကျွန်တော့် အဝတ်အစားတွေကို ကုတင်ဘေးမှာ ချွတ်ချ
လိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးတီးနဲ့ ကုတင်ပေါ် လှမ်းတက်လိုက်ချိန်မှာ
အောက်ကရမ်းခါနေတဲ့ လီးကြီးကိုကြည့်ပြီး အန်တီထား
တစ်ယောက် နည်းနည်းတော့ဖြူသွားပုံရပါတယ်။

“ဟယ်တော့ ၊ သားဟာကြီးက အကြီးကြီးပါလား၊

အရွယ်နဲ့ တောင် မလိုက်ဘူး။”

“လီးကြီးတော့ မာမီကို အရသာပိုရှိအောင်
လုပ်ပေးနိုင်တာပေါ့၊ မာမီ ဘယ်လိုမျိုးကြိုက်တတ်တယ်
ဆိုတာ သိပြီးသားပါဗျာ။” ပါးစပ်ကပြောနေယင်း
လက်တစ်ဘက်က နို့ကိုအသာခြေပေးပြီး၊ ကျန်တဲ့ နို့တစ်လုံး
ကို ပါးစပ်နဲ့ အားရပါးရ ဆွဲဆွဲဖို့ ပေးလိုက်တယ်။ နို့ကြီး
တွေက လုံးဝိုင်းအိစက်နေတာမို့ အရသာက အင်မတန်

ထူးကဲ လှပါတယ်။ နို့ဆိုလို့ သင်းသင်းရဲ့ ထွက်ပြုစ
နို့လေးကိုပဲ ကိုင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်တော့်အဖို့ အန်တီထားရဲ့
နို့ကြီးတွေဟာ တကယ့်ကို အရသာထူးခြားနေတာပေါ့ဗျာ။
နှစ်မိနှစ်လောက် နို့တွေကိုဖိမ်ခံပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော့်ခေါင်းကို
အောက်ဘက် အသာရှောချလိုက်ပြီး အန်တီထားရဲ့ ပေါင်
နှစ်ဘက်ကို ဆွဲဖြုတ်လိုပေါ့လားတဲ့ စောက်ပတ်ပြုပြင်ကြီးမှာ
ကျွန်တော့် နှုတ်ခမ်းကို အသာအယာ ဖိကပ်ပေးလိုက်
ပါတယ်။

““သား။ ကျော်ကျော်၊အဲ အဲဒီလို မ လုပ်””
အန်တီထားရဲ့အသံက လမ်းတစ်ဝက်မှာပဲ ရပ်သွားတယ်။
ကျွန်တော့်လျာဖျားက စောက်စိဖြူးဖြူးလေးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ရက်ပစ်လိုက်တာကိုး။ အန်တီထားတစ်ယောက် ငြိမ်ကျ
သွားတာနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲ ဘာဂျာမူတ်ပစ်လိုက်တယ်။
မူတ်အားကလဲ ဘာကောင်း သလဲမမေးနဲ့ တစ်ချက်ကလေးမှ
အသက်မရှာဘဲဆက်တိုက်ကို မူတ်တာ။ တစ်ခါတစ်ခါများ
စောက်ခေါင်းထဲကို လျာနဲ့ မွှေပေးနေယင်း အားမရလို့
နာခေါင်းတစ်ခုလုံးပါဩမပ်ပြီး စောက်စိကိုနာခေါင်းနဲ့
ပွတ်ပွတ်ပေးလိုက်တယ်။

““သား၊ သား၊ ကျော်ကျော်၊ ကောင်းလှချည်လား
သားရယ်၊ ဘယ်လိုများ လုပ်နေတာလဲ၊ မာမို့တစ်သက်မှာ
ဒီလောက် ကောင်းတာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊
စုပ်ပါ၊စုပ်ပေးပါ၊ မာမိ ထွက်တော့မယ်၊အင်း၊ ဟင်း၊ အို
အိုကွယ်၊ ထွက် ထွက်ပြီ သားရေ၊ မာမိထွက်ပြီ၊ စုပ်၊ စုပ်၊
အစိကို နာနာလေးစုပ်၊ အား၊ အား၊ အမလေးနော်၊
ဟင်းဟင်း၊””

အန်တီထားရဲ့ ညည်းသံတွေ ပွက်ပွက်ညံ့သွားပါ
တော့တယ်။ အန်တီထား တစ်ယောက် ကော့ပျံ့သွားတာကို
ကြည့်ပြီး စိတ်ထဲမှာ တော်တော်ကျေနပ်သွားမိတယ်။
ကျွန်တော်သိတာပေါ့။ အန်တီထားက ကျွန်တော့်ကို
ခလေးလေးလိုသဘောထားပြီး ကျွန်တော့်ကိုနှုတ်ပိတ်တဲ့
အနေနဲ့ တမင်ခံပေးနေတာပဲဟာ။ ဒါကြောင့် သူထင်
ထားသလို ခလေးမဟုတ်မှန်း သိသွားအောင် ဘာဂျာ
အပြတ်မူတ်ပေးလိုက်တာပေါ့။ ခုတော့သူလဲ အရည်တွေ
ကောင်းကောင်းထွက်သွားပြီး တော်တော်ကို အီစိမ့်သွား
ရှာပါပြီ။

““ကောင်းလိုက်တာသားရယ်၊ မာမို့ တစ်ကိုယ်လုံး
ကျင်စိမ့်သွားတာပဲ။ တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် အဲဒီလောက်
အရည်တွေထွက်တာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးသေးဘူး၊ သားက
အတွေ့သိပ်ကောင်းတာပဲ။ လျာနဲ့တောင် ဒီလောက်
ကောင်းနေရင် ဟိုဟာကြီးနဲ့ဆို ဘယ်လိုများနေမလဲ မသိဘူး၊
မာမို့ကို လုပ်ပေးပါနော်၊ သားကျောင်းသွားဖို့က နှစ်နှာရီ
လောက်လိုသေးတာပဲ။ နှစ်ချီ သုံးချီလောက် ကောင်းကောင်း
လုပ်လို့ရပါသေးတယ်၊ အင်းလေ၊ သားကငယ်သေးတော့
လုပ်ရောလုပ်နိုင်ပုံမလား၊မသိဘူး၊””

အန်တီထားရဲ့ အထင်သေးသလို ရိသဲ့သဲ့
စကားကြောင့် စိတ်တိုသွားမိပေမယ့် ဟန်ဆောင်ပြီး ပြုံးပဲ

နေလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က ချာတိတ်ပဲ မာမီရယ်၊
ကိုဇော်တို့ ဖေဖေတို့ လိုတော့ ဘယ်လုပ်နိုင်မှာလဲ၊ အင်းပါ။

ကျွန်တော်လုပ်နိုင်သလောက်တော့ လုပ်ပြပါ့မယ်၊ အခု မာမီ
အမောပြောပြလား။”

“ဒါမျိုးဆိုတာ ဘယ်နှစ်ခါလုပ်လုပ် မောတယ်
မရှိပါဘူး သားရဲ့၊ မာမီက သားရဲ့ အထိအတွေ့ အရသာကို
အရမ်းခံ ကြည့်ချင်နေပြီ၊ သားလုပ်ချင်သလိုသာ စိတ်တိုင်း
ကျလုပ်ပေးတော့။”

ဘာဂျာအမှုတ်ခံထားရလို့ အရည်တွေ ပေပွနေတဲ့
စောက်ခေါင်းအဝမှာ လီးကိုအသာတွေပြီး စောက်ဖုတ်
နှုတ်ခမ်းသားတွေကို ဒစ်ဖျားနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်ပေး
လိုက်တော့ အန်တီထား တစ်ယောက် ကော့ကော့တက်
လာပါတယ်။

“သား၊ ကျော်ကျော်၊ ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲကွယ်၊
မာမီ အရမ်းယားနေပြီ၊ လီးသွင်းပြီးလိုးပေးပါတော့ကွယ်၊
လိုးပါတော့၊ ဟင်းဟင်း။”

အန်တီထားဟာ အောက်ကနေဖင်ကြီးကိုကော့ကော့ပေးရင်း
လီးကိုအထဲဝင်အောင်လုပ်နေပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်ကနောက်ကိုအသာဆုတ်လိုက်တာမို့
လီးကဝင်မသွားသေးပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ညာဘက်ပေါင်ကို
ကျွန်တော့် ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ ဖိတွန်းလိုက်ပြီး ပြုထွက်လာတဲ့
စောက်ဖုတ်ကြီးကို ညာဘက်လက်မှာညှစ်ကိုင်ထားတဲ့
လီးထိပ်နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းပဲဖိပွတ်ပေးနေလိုက်ပါတယ်။

“အင်း” “အင်း” “နဲ့ ညည်းသံတွေထွက်လာတော့ စောက်စိ
နေရာလေးကို ဒစ်နဲ့ ဆက်တိုက် ပွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

“အံမယ်လေးသားရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲကွယ်၊
လိုးပါ၊ လိုးထွဲလိုက်စမ်းပါ၊ သားရဲ့လီးကြီးကို မာမီ
အရမ်းခံချင်နေပြီ၊ သွင်းပေးပါတော့၊ သွင်း၊ သွင်း၊ အား၊
ယားလိုက်တာကွယ်။”

အောက်ကနေ ဘယ်လိုပဲ တောင်းပန်၊ တောင်းပန်၊
ကျွန်တော်ကတော့ လီးကိုထိုးမသွင်းဘဲစောက်စိကိုပဲ
မနားတမ်းဖိပွတ်နေလိုက်တယ်၊ စောက်ခေါင်းရဲ့အထိအတွေ့ က
သိပ်ကောင်းနေလို့ လီးကိုဖိသွင်းလိုက်ချင်ပေမယ့် စိတ်ကို
ထိန်းပြီး ဒစ်နဲ့ပဲဆက်တိုက်မွှေပေးနေတော့ သိပ်မကြာခင်
မှာပဲ။

“အား၊ အား၊ ထွက်ပြီသားရေ၊ မာမီ အရည်တွေ
ထွက်ကုန်ပြန်ပြီ၊ ဟင်းဟင်း၊ သားကမာမီကို
တမင်သက်သက်ပညာတွေပြနေတာကိုး၊ လီးနဲ့ မလိုးသေး
ဘဲနဲ့ မာမီ ကိုနှစ်ချိပြီးအောင် လုပ်ပြလိုက်တာကိုး၊
မာမီတော့စွဲပြီသားရေ၊ အရမ်း စွဲသွားပြီ၊ သားက
သိပ်ကျွမ်းတာပဲကိုး။”

အန်တီထားတစ်ယောက် စကားတွေ တတွတ်
တွတ် ပြောနေချိန်မှာ ကျွန်တော်ကတော့ ကုတင်အောက်ကို
ဆင်းပြီး မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပါပြီ။

“မာမီကုတင်စောင်းမှာ လိုးရအောင်။”

“လိုးလေ၊ သားစိတ်ကြိုက် လိုးစမ်းပါကွယ်၊
မာမိကတောင် လိုးပါတော့လို့ တောင်းပန်နေရတယ်၊
သားကတော့ တကယ့်လူပဲ၊ ဟင်း၊ဟင်း၊”
အန်တီထားဟာ ကုတင်စောင်းတင်ပြီး လိုးလို့
ရအောင် အလိုက်သင့် နေရာယူပေးလိုက်တယ်၊ ကုတင်
စောင်းမှာ ဖင်ဆုံကားကား ကြီးကိုတင်ပြီး ပေါင်တန်ကြီး
တွေကို အဆင်သင့်ဖြုတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ သူ့ပေါင်တန်

တုတ်တုတ်ကြီးတွေကို ပန်းပေါ်ထမ်းတင် လိုက်ပြီး
တောင်မတ်နေတဲ့ လီးကြီးကိုစောက်ပတ်ထဲ ဖိသွင်းထဲ
လိုက်ပါတော့တယ်။

“ပြတ်၊ သွတ်၊”

“အို၊”

“အို၊ သားရယ်၊”

အခန်းထဲမှာ အသံတွေ ဆူညံသွားပါတော့တယ်၊
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ “အို၊” ကနဲ
အော်ညည်းမိသွားတယ်၊ တကယ်ပါပဲဗျာ၊ လီးတစ်ချောင်း
လုံး ကျင်စိမ့်သွားအောင်ကို အရသာက ထူးခြား
လွန်းလှပါတယ်၊ သင်းသင်းစောက်ဖုတ်လေးက ကျဉ်းပြီး
လိုးလို့ ကောင်းတာမှန်ပေမယ့် အန်တီထားရဲ့ စောက်ဖုတ်နဲ့
ယှဉ်လိုက်ရင်တော့ ဆီနဲ့ ရေပါပဲ၊ အန်တီထား စောက်ဖုတ်
ကြီးက လီးဝင်သွားတာနဲ့ အထဲက ဘယ်လိုတွေ လုပ်လိုက်
လဲတော့မသိဘူး၊ လီးတစ်ချောင်းလုံးမှာ ကျင်ကနဲ၊ စိမ့်ကနဲ
ဖြစ်သွားပြီး ရင်ထဲမှာပါအေးပြီး တုန်တုန်ယင်ယင်
ဖြစ်လာတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊ သားလီးကြီးက
အလုံးတုတ်တော့ မာမိ အထဲမှာပြည့် ကျပ်နေပြီး အရမ်းကို
ခံလို့ ကောင်းတာပဲ၊ မာမိတော့အရမ်းကို ခိုက်သွားပြီ၊ ကဲ၊
ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆောင့်လိုးပေးပါအုံးသားရယ်၊”
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ လိုးလို့ သိပ်ကောင်း
နေတာမို့ အားရပါးရကို ဆောင့်ဆောင့်လိုးနေမိပါတယ်၊
သင်းသင်းကို လိုးတုန်းကလို နာသွားမှာတွေ အောင့်
သွားမှာတွေ စိတ်ပူမနေရတော့ စိတ်ရှိလက်ရှိကို
ကြုံးကြုံးပြီးလိုး နေမိတာပေါ့၊ ကျွန်တော်ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း
အောက်ကနေပြီးဖင်ကြီးကို ဝှေ့လိုက်ပိုက်လိုက် လုပ်ပေး
တာကလဲ အရသာထူးခြားလွန်းနေတာမို့ အချက်(၁၀၀)
ကျော်လောက် လိုးဆောင့်ပြီးချိန်မှာ စိတ်ကိုဘယ်လိုမှ
ထိန်းမထားနိုင်တော့ဘဲ လီးကိုအဆုံးထိဖိကပ်ပြီး
လရည်တွေကို အားရပါးရ ပန်းထုတ်ပေးလိုက်မိ
ပါတော့တယ်။

“အား၊အား၊ကျွန်၊ ကျွန်တော်၊ ထွက်၊ ထွက်ပြီ၊

အင်း၊ဟင်း၊”

“အို၊အို၊ကောင်း၊ ကောင်းလှချည်လားသားရယ်၊
အရမ်းကောင်းတယ်ကွယ်၊ သားလိုးပေးတာ မာမိနှစ်ချီ
တောင်ပြီးသွားတယ်၊သား သိလား၊”

“သိတာပေါ့ မာမိရယ်၊ မာမိ ဟာကြီးက အထဲက

ဆွဲဆွဲညှစ်နေတာ ကောင်းလွန်းလို့ လီးကို အရည်
မထွက်အောင် မနည်းထိန်းထားရတယ်၊ မာမိက
အရမ်းကျွမ်းတာပဲနော်။”

“နှစ်ယောက်စလုံးကျွမ်းလို့လဲ ခုလိုအရသာတွေ
တစ်ဝကြီးခံစားကြရတာပေါ့ သားရဲ့၊ မာမိက အိမ်ထောင်
သည်ဖို့ ကျွမ်းတာ ထားပါတော့၊ သားက လူပျိုပေါက်လေး
ဖြစ်ပြီး ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် အတွေ့အကြုံတွေ
ရင့်နေတာလဲ၊ သမီးလေး သင်းသင်းနဲ့ များ”

အန်တီထား ဆက်ပြောမယ် စကားကို ရိပ်မိ
လိုက်တာမို့ ဒေါသထွက်ဟန်ဆောင်ပြီး၊

“တော်တော့၊ မာမိ၊ မာမိ ဆက်ပြောမယ့် စကားတွေ
ကို သားသိတယ်၊ သားညီမလေးနဲ့ သားကို မာမိက စွပ်စွဲချင်
နေတာလား၊ ညီမလေးဟာ သားနဲ့ ငယ်ငယ်ကတည်းက
မောင်နှမ အရင်းလို နေခဲ့ကြတာပါ။ သားစိတ်ထဲမှာ သူ့ကို
ညီမ အရင်းလိုပဲသဘောထားတယ်၊ ဒီလိုကိစ္စမျိုးကို
စိတ်တောင်မကူးဘူး၊ သားဒီကိစ္စတွေကျွမ်းနေတာက
မာမိတို့ လုပ်နေတာတွေ အမြဲတမ်း ချောင်းချောင်းကြည့်ပြီး
သားကိုယ်တိုင်သာ အဲဒီလိုလုပ်ရရင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်မယ်
ဆိုတာမျိုးကို စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ဝှင်းတိုက်ခဲ့တာ အကြိမ်တွေ
များလွန်းတော့ အခုတစ်ကယ်လုပ်တဲ့အခါ စိတ်ကူးယဉ်ထား
တဲ့အတိုင်း အားရပါးရလုပ်လိုက်လို့ ကျွမ်းသလို
ဖြစ်နေတာပါ။ သားအတွက် လက်တွေ့ မိန်းမလိုးဖူးတာဟာ
ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးပါပဲ၊ မာမိဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ဦး
ဆရာပါဗျာ။

“ခပ်တည်တည်နဲ့ ပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်
စကားတွေကို အန်တီထားတစ်ယောက် လုံးဝယုံကြည်
စိတ်ချသွားပုံရပါတယ်။

“သား၊ မာမိ့ကို စိတ်မဆိုးနဲ့ နော်၊ မာမိက
မမှားတန်တာ မမှားရအောင် သတိပေးတာပါ။ သမီးလေးကို
သားက ညီမရင်းလေးလိုသဘောထားတာ မာမိ သိပါ
တယ်ကွယ်။”

အန်တီထားက တောင်းပန်တော့ ကျွန်တော်လဲ
ကျေကျေနပ်နပ်ပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်။

“ကဲ၊ သားက ဒါပြီးရင် ကျောင်းသွားရအုံးမယ်
မဟုတ်လား၊ သားမောနေရင် နောက်နေ့ ကျမှ စိတ်တိုင်းကျ
လုပ်ပေါ့၊ တော်ကြာ ကျောင်းမမှီဘဲနေအုံးမယ်။”

“အောင်မယ်၊ ခုမှ ဆယ်နာရီပဲ ရှိသေးတာ ဘာလို့
ကျောင်းမမှီမှာလဲ၊ လုပ်မယ်ဆိုရင် နောက်ထပ် နှစ်ချီ

လောက်တောင် လုပ်လို့ ရသေးတယ်၊ သိရဲ့လား။”

“အောင်မယ်လေး သားရယ်၊ နှစ်ချီတော့
မလုပ်ပါနဲ့၊ အခုတောင် လေးချီဆက်တိုက်ထွက်သွားလို့
မာမိ ဖလက်ပြနေပါပြီ၊ မာမိ သားကို လက်မြှောက်ပါပြီ။”
အန်တီထားဟာ ပြောပြောဆိုဆိုပဲ အဝတ်အစား
တွေကို ပြန်ဝတ်ဖို့ ပြင်လိုက်ပါတယ်။

“ဒါဆို တစ်ချီတော့ လိုးအုံးမယ် မာမိကွယ်။

ကျွန်တော် လိုးလို့မှ မဝသေးတာ၊”

“ဟယ်တော့၊ သားက တစ်ကယ်အတည် ပြောနေတာကိုး၊ ကဲ၊ လိုး လိုး၊ သားစိတ်ကျေနပ်အောင် လိုး၊ မာမိကဘယ်လိုခံပေးရ မလဲ၊ပြော၊”

“ဒီတစ်ခါ လေးဘက်ထောက်လိုးချင်တယ်၊

မာမိခံနိုင်ပါ့မလား၊”

“အဲဒီလေးဘက်ထောက်ပုံစံက မာမိ အကြိုက်ဆုံး

ပုံစံပဲသား၊ ခံလို့ သိပ်ကောင်းတယ်၊ သားရဲ့ လီးတုတ် တုတ်ကြီးနဲ့ ဆို အိမ်မိသွားမှာပဲ၊ ဟင်း၊”

အန်တီထားဟာ ကုတင်ပေါ်မှာ ချက်ခြင်းပဲ

လေးဘက် ထောက်ပေးလိုက်ပါတယ်၊ တံတောင်

နှစ်ဘက်ကို ထောက်ပြီး ဖင်ကြီးကို အစွမ်းကုန်ပင့်မြှောက် ပေးထားတာမို့၊ စောက်ဖုတ်ကြီးဟာ ဖင်တုံအယ်အယ်ကြီးရဲ့

နောက်ကို ပြူးထွက်နေပြီး ပြအာနေတာမို့၊ ကျွန်တော့်စိတ် တွေဟာ အရမ်းတက်ကြွလာပါတယ်။ ဖင်ကြီးကို

ကော့ပေးထားပြီး ထိုးဝင်လာမယ့်လီးကြီးကို မျော်လင့်နေတဲ့ အန်တီထားဟာ စောက်ခေါင်းထဲကိုမထင်မှတ်ဘဲ လျာကြီး

တိုးဝင်လာပြီး စောက်စိကိုမေ့အရက်ခံလိုက်ရတော့ ထွန်း ထွန်း လူး ကော့ပျံသွားပါတယ်။

“အို၊ အို၊ သား၊ သားရယ်၊ ဘယ်လိုများ

လုပ်လိုက်တာလဲကွယ်၊ အင်း၊ ဟင်း၊ ကောင်း၊

ကောင်းလိုက်တာ၊ လိုးကွယ်၊ သားလီးကြီးနဲ့ လိုးပေး

ပါတော့၊ မာမိ အရမ်းယားနေပြီ၊ မနေနိုင်တော့ဘူး သားရဲ့၊”

စိတ်တွေထရွပြီး နောက်ကိုဖင်ကြီးကော့ပေးလေ၊

စောက်စိကိုရက်တဲ့ လျာနဲ့ ပိုထိလေဖြစ်တာမို့၊ အန်တီထား

ဟာ အိမ်ခြေမဆယ်နိုင်တော့အောင် ဖြစ်နေပါတော့တယ်။

“မာမိ ကိုမနှိပ်စက်ပါနဲ့၊ သားရယ်၊ လိုးတော့ကွယ်၊

လိုးလိုး၊”

ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ စိတ်တွေ

အတော် ကြွရွနေပြီဆိုတော့ ဘာဂျာမူတ်နေရာကနေ အမြန်

ကုန်းထလိုက်ပါတယ်၊ လေးဘက်ထောက်ပေးထားတဲ့

အန်တီထားရဲ့နောက်က ခူးထောက်လိုးရမှာ အားမရလို့

မတ်တပ်ရပ်ရက်ကပဲ ကိုယ်ကိုရှေ့ကိုင်ပြီး လီးကိုတော့ပြီး

ဆောင့်သွင်းလိုက်ပါတယ်၊ လီးဝင်သွားတာနဲ့ ဖင်ကြီးကို

လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ကိုင်ညှစ်ပြီး အားရပါးရ ဆောင့်ဆောင့်

လိုးထည့် လိုက်ပါတော့တယ်။

“မြွတ်၊မြွတ်၊ဘွတ်၊”

“အား၊အီး၊ဟင်း ဟင်း၊ကောင်းလိုက်တာ သားရယ်၊

အရမ်းထိတာပဲ၊ ဆောင့် ဆောင့်၊ နာနာဆောင့်၊

သားလီးကြီးကအောက်ကို စိုက်စိုက်ဝင်နေတာ သိပ်ကို

အရသာရှိတာပဲ၊ဟင်း၊”

အန်တီထားဟာ အောက်ကနေ ဖင်ကြီးကို

ပိုက်ပိုက်ပြီးအရသာယူနေပါတယ်၊ သူ့အပေးကောင်းတာက

အရသာရှိပေမယ့် လိုးရတာကြတော့ တကယ့်ကို အားမလို

အားမရ ဖြစ်နေတာမို့ ဖင်ကြီးကိုငြိမ်နေအောင် တအား

ညှစ်ကိုင်းထားပြီးလီးကို စောက်စိနဲ့ ထိအောင်အဆုံးထိ ဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး အချက်(၅၀) လောက် ဆက်တိုက်ဆောင်ချ ပေးလိုက်ပါတော့တယ်။

“အား၊ အား၊ ထွက် ထွက်ပြီသားရေ၊ မာမီထွက်ပြီ၊ သား အရည်တွေပန်းထဲပေးပါတော့၊ ဆောင့်၊ ဆောင့်၊ ဆောင့်ယင်းနဲ့ အရည်တွေ ထုတ်လေ၊အင်း၊အင်း၊ထုတ် ထုတ်တော့၊”

ကျွန်တော်လဲ စိတ်ကို ဘယ်လိုမှ ဆက်ထိန်းမထား နိုင်တော့ဘဲ လရည်တွေကို အားကုန်ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပြီး လီးကို အဆုံးထိ ဖိကပ်ထားယင်း အန်တီထား ကိုယ်လုံး ကြီးပေါ်မေးယင်း အနားယူနေလိုက်ပါတယ်။

“သိပ်ကောင်းတယ် မာမီရယ်၊ နောက်လဲ ဒီလိုပဲ အမြဲတမ်း လုပ်ပါရစေနော်၊”

“မာမီလဲ သားကို သိပ်ခိုက်သွားပြီကွယ်၊ မာမီ တစ်သက်မှာ အခုလောက် အရသာရှိရှိ အလိုခံရတာမျိုး မကြုံဖူးသေးဘူး၊ မာမီကို ငါးချီတောင်ဆက်တိုက်ပြီးအောင် ဘယ်သူမှ လိုးမပေးနိုင်သေးဘူး၊ သားလိုးပေးမှပဲ မာမီလဲ လီးအရသာကို အိမ်မိသွားအောင် ခံရတော့တယ်၊ နောက်နေ့ တွေကျရင် မနက်ကိုးနာရီကဆယ့်တစ်နာရီအထိ သား စိတ်တိုင်းကျလိုး ပေတော့၊ သားဖေဖေရုံးပိတ်တဲ့ ရက်တွေ တော့ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် နေပေးပေါ့သားရယ်၊”

ကျွန်တော်နဲ့ အန်တီထားတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ နားလည်မှုရသွားပြီမို့ စိတ်ထဲမှာ ကျေနပ်သွားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုဇော်ကိုစွဲကို သိပ်မကျေနပ်သေးလို့ ရှင်းအောင်မေးလိုက်တယ်။

“ကိုဇော်နဲ့ ကိစ္စကရော ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ မာမီ၊”

“သားကလဲ၊ သဝန်ကြောင် နေပြန်ပြီ၊ သားတောင်မှ သားဖေဖေမသိအောင် မာမီကိုလိုးနေရတာပဲဟာ၊ သူ့ကိုလဲ တစ်ခါတစ်လေတော့ ခွင့်ပြုလိုက်ပါကွယ်၊ နောက်ပိုင်း ကျရင်သူ့ကို မာမီအဆက်ဖြတ်မှာပါ၊ လောလောဆယ် အဆက်ဖြတ်လိုက်ရင် သူက ပြဿနာရှာနေမှာစိုးလို့ပါ၊ မာမီပြောတာ သားနားလည်မှာပါနော်၊”

ကျွန်တော် နားလည်ကြောင်း ခေါင်းငြိတ်ပြယင်း စိတ်ထဲက ကျိတ်ပြုံးနေမိတယ်။ အန်တီထားဟာ တော်တော်ကို နာကြီးတဲ့ မိန်းမပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့ သားအဖနဲ့ နေ့ရောညပါအလိုးခံဖို့ အခွင့်အရေးတွေ ရနေတာတောင် ကိုဇော်ကိုလဲ အဆက်အသွယ်မဖြတ်ဘဲ ဖေဖေ ခရီးထွက် တဲ့အခါ ညဘက်အလိုးခံချင်နေသေးတာကိုး၊ ကောင်းပါ တယ်လေ၊ ကိုဇော်နဲ့ မလိုးဖြစ်တော့လို့ ကျွန်တော့်ကိုခေါ်ပြီး အလိုးခံနေရင် သင်းသင်းကရိပ်မိသွားမှာပေါ့၊ အခုတော့ အဲဒီကိစ္စကို ပူစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့၊ ညဘက်တစ်ညလုံး သမီးကိုမှန်မှန်လိုးပြီး နေ့လယ်ဘက် မအေကိုမှန်မှန်လိုး နေရုံပဲပေါ့၊ ဖေဖေ ခရီးထွက်သွားလို့ ကိုဇော်နဲ့ ညဘက် လိုးကြ၊ ဆော်ကြတော့လဲ ကျွန်တော်နဲ့ သင်းသင်းတို့ အတွက် ချောင်းကြည့်ဖို့၊ လိုးနည်း ခံနည်းတွေကို ပညာယူဖို့ အခွင့်အရေးကောင်းကောင်းရတာပေါ့၊ မှန်တာပြောရရင်

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ အဲဒီလို သူများလိုးတာကို
ချောင်းကြည့်ရတာ သိပ်ကြိုက်နေတယ်။ အဲဒီလို
ချောင်းကြည့်နေယင်း သင်းသင်းကိုလိုးရတာဟာ
သိပ်ကောင်းတာကိုး။ ဒါပေမယ့် အခွင့်အရေးရတုန်း
ကျွန်တော်ကလဲ အခွင့်အရေးတစ်ခုကိုရအောင် ထိုက်ထိုက်
တန်တန် တောင်းလိုက်ပါသေးတယ်။

“မာမိက အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာ သူနဲ့ ချိန်းတွေ့
မှာလား။ အဲဒီလိုချိန်းတွေ့ရင် ကျွန်တော်ကိုလဲ တစ်ခါ
လောက်တော့ခေါ်ပါနော်။”

အန်တီထားရဲ့မျက်နှာမှာ အံ့ဩသွားတဲ့ဟန်
ပေါ်လာပါတယ်။ သူတို့အကြောင်း ကျွန်တော်
ဘယ်လောက်အထိများသိနေသလဲဆိုတာ စူးစမ်းသလို
ကျွန်တော့်ကိုလှမ်းကြည့်နေပါတယ်။

“အံ့ဩသွားလား မာမိ။ ကျွန်တော်အကုန်လုံး
သိပါတယ်။ မာမိနဲ့ အန်တီဝင်းနဲ့ ငယ်ငယ်တုန်းက
ကျူရှင်ဆရာ တစ်ယောက်နဲ့ နှစ်ယောက်အတူတူ
အိပ်ခဲကြတာကအစ နောက်ပိုင်း ဖေဖေအိမ်မှာရှိတဲ့
အချိန်တွေကျရင် အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာဆိုကြပြီး
ကိုဇော်ကိုနှစ်ယောက်အတူတူ အလိုးခံကြဖို့ ချိန်းထား
တာအထိ ကျွန်တော်အားလုံး သိပါတယ်။ ကျွန်တော်
ပြောနေတာက ကိုဇော်ကို နှစ်ယောက်ပြိုင်တူ မျက်နှာ
အငယ်ခံပြီး တစ်ယောက် တစ်လှည့်ဆီ၊ အလိုးခံကြမှာထက်
မာမိက ကိုဇော်ကို အလိုးခံနေတဲ့အချိန်မှာ အန်တီဝင်းကို
ကျွန်တော်က ကျေနပ်သွားအောင် လိုးပေးချင်လို့ ပြောနေ
တာပါ။ မာမိအနေနဲ့ ပြောပေးရင်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စကို
ပြောပေးပါနော်။”

အန်တီထားဟာ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ယင်း စဉ်းစား
နေပါတယ်။ သူ့အနေနဲ့ သိပ်မလိုက်လျောချင်ပေမယ့်

နိုင်ကွက်ကို အကိုင်ခံထားရတာမို့ အရမ်းလဲ မငြင်းရဲဘူး
ဖြစ်နေတယ်လေ။

“အင်းပါကွယ်၊မာမိ အဝင်းကို စည်းရုံးကြည့်ပါ
အုံးမယ်။ သားကလဲ သိပ်လောဘကြီးတာပဲ။”

“မာမိပြောရင်ရမှာပါ။ ရအောင်ပြောပေးနော်။
အချိန်လဲ အကြာကြီးဆွဲမနေနဲ့။ သိလား။”

အဲဒီနေ့ကစပြီး ကျွန်တော့် အတွက် နေ့တိုင်းဟာ
ပျော်စရာကောင်းနေတော့တာပါပဲ။ ညတိုင်း ညီမလေး
သင်းသင်းနဲ့ အတူတူအိပ်ရတယ်။ အင်းလေ၊ အရင်တုန်း
ကလဲ ကုတင်တစ်ခုထဲမှာ နှစ်ယောက်အတူတူ အိပ်ခဲ့ကြ
တာပါပဲ။ အဲဒီတုန်းကတော့ မောင်နှစ်မတွေလို အိပ်ကြ
တာကိုး။ အခုဟာက လင်မယားတွေလိုပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့
တစ်ညကို သုံးချီလောက် အနည်းဆုံးလိုးပြီးမှ ဖက်အိပ်
ကြတယ်။ အိပ်ခန်းတံခါးကိုလဲ ချက်ထိုးပြီးအိပ်ကြတယ်လေ။
သူငယ်ချင်းတွေဆီက ဝယ်ထားတဲ့နိုင်ငံခြားထုတ် လိုးနည်း
ပုံစံ(၁၀၀) စာအုပ်ကိုကုတင်ပေါ်မှာ နှစ်ယောက်ဖိမိနဲ့
ကြည့်ပြီးမှ ဓါတ်ပုံထဲက ပုံစံတွေကို တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး

စမ်းပြီးလို့ ကြည့်ကြတာပေါ့။ တစ်ချို့ပုံစံတွေက လိုးကြည့်
တဲ့အခါ တော်တော်ကိုထိထိမိမိရှိပေမယ့် တစ်ချို့ပုံစံတွေက
ဘာမှအလုပ်မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် လိုးနည်းမျိုးစုံ လိုးနေ
ရတော့ နှစ်ယောက်စလုံးစလုံးဖိမ်တွေ့နေကြတာပေါ့။
တစ်ပတ်လောက်အတွင်းမှာ သင်းသင်းဟာ
လီးစုပ်တဲ့နေရာမှာ အရမ်း ကျွမ်းကျင်လာတယ်။ နဂို
ကတည်းက နှာသိပ်ကြီးတဲ့ သင်းသင်းဟာ လက်ဖျားခါ
လောက်အောင်ကို လီးစုပ်ကောင်းလာတယ်။ သူ့အကြိုက်ဆုံး
ပုံစံက "စစ်စတီနိုင်"လို့ ခေါ်ကြတဲ့ ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်
တစ်ယောက်က လီးစုပ်ပေးပြီး တစ်ယောက်က စောက်ဖုတ်
ရက်ပေးတဲ့ ပုံစံပဲ။ ညတိုင်းပထမအချိန်မှာ အဲဒီပုံစံနဲ့
တစ်ချိန်ပြီးအောင်လုပ်ပေးမှ ကျေနပ်တတ်တယ်။ ပြီးတယ်
ဆိုတာက ကျွန်တော့်လရည်တွေကို သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ
ပန်းထုတ်ပေးရပြီး သူကလဲ စောက်ရည်တွေကို
ကျွန်တော်ဘာဂျာမှုတ်နေတုန်းမှာ တပြစ်ပြစ်နဲ့
ပန်းထုတ်ပေးတာပါ။ နှစ်ယောက်မှာ တစ်ယောက်က
ထွက်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ကိုယ်လုံးတုန်လာတာမို့ ကျန်တဲ့
တစ်ယောက်က အလိုလိုသိလာပြီး ဖီလင်တွေ ဆိမ့်တက်
လာပြီး ပြိုင်တူပြီးသွားကျတာပါပဲ။ အဲဒီလို တစ်ချိန်လုပ်ပေးပြီးမှ
နောက်ပုံစံတွေပြောင်းပြီးလိုးကြတယ်။
ကျွန်တော်က တစ်ညတစ်မျိုး မရိုးအောင်လိုးတာကို
သင်းသင်းကလဲ သိပ်ကျေနပ်နေပါတယ်။ သူ့ကိုလိုးရတာ
ရင်တွေတင်တွေ့သိပ်မထွားသေးလို့ ပထမပိုင်းမှာ သိပ်
အားမရပေမယ့် လီးနဲ့တွေ့ပြီး နှစ်ပါတ်လောက် အကြာမှာ
ရင်ထွားထွား၊ တင်ကားကားနဲ့ အရမ်းဖွံ့ဖြိုးလာတာမို့ လိုး
ရတာ အင်မတန်ကို ဖိမိရှိလာပါတယ်။ သိပ်လျင်တဲဲ့
အန်တီထားက ရိပ်မိသွားမှာစိုးလို့ ဘော်လီကိုတောင်
ကြပ်ကြပ်ဝတ်ခိုင်းပြီး ဘလောက်(စ)ပွပွ ဝတ်ဖို့ သတိပေး
ထားရပါတယ်။ ကံကကောင်းချင်တော့ အန်တီထားခမျာ
ယောက်ျား သုံးယောက်ကြားမှာ ဗျာများနေတော့
သူ့သမီးအခြေအနေကိုတောင် ဂရုမစိုက်နိုင်ပါဘူး။ လင်ကြီး
ဖြစ်တဲ့ ဖေဖေနဲ့ ညတိုင်းဖိမ်နဲ့ အလိုးခံသလို၊
မနက်ပိုင်းအိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်နဲ့
အားရပါးရ နှစ်ပါးသွားကြပြီး၊ ညနေကျရင် ဈေးသွားဝယ်
ယင်း အန်တီဝင်းတို့အိမ်မှာ ကိုဇော်နဲ့ ချိန်းတွေ့ပြီး
နှစ်ယောက်သား တစ်ယောက်တစ်လှည့် ကိုဇော်နဲ့ စခန်း
သွားတတ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်ကလဲ အန်တီထား
အဲဒီလောက် နှာကြီးတာကို မကျေနပ်လို့ မနက်ပိုင်း
လိုးခွင့်ရတဲ့ အချိန်တွေမှာ ပုံစံ(၁၀၀)စာအုပ်ထဲက ထိထိမိမိ
အရှိဆုံးပုံစံတွေကိုရွေးပြီး လိုးပစ်တာပါပဲ။ အန်တီထားကလဲ
ကျွန်တော်လိုးပေးတာ ကောင်းကြောင်း ပါးစပ်က
တဖွဖွပြီးယင်း အားရပါးရကို ခံတာပါပဲ။ ကျွန်တော်လိုး
တာကိုလဲ သူ့အနေနဲ့ တကယ် စွဲစွဲလန်းလန်း ဖြစ်နေပုံရပါ
တယ်။ ခက်တာက ဖေဖေနဲ့ လိုးတဲ့အခါမှာရော၊ ဖေဖေခရီး
ထွက်သွားလို့ ကိုဇော်နဲ့ ချိန်းလိုးတဲ့အခါမှာရော သူက
လိုးပေးနေတဲ့လူကို သိပ်ကောင်းကြောင်း တဖွဖွပြောနေတာ

ပဲမိုးတစ်ခါတစ်ခါ စိတ်နာနေမိတယ်။ အန်တီထားနဲ့
စလုံးဖြစ်ပြီး သုံးပတ်လောက်ကြာတော့ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ
အန်တီဝင်းကို လိုးချင်စိတ်တွေ အရမ်းပြင်းထန်
လာတော့တယ်။ အရင်တုန်းက အမြဲတွေ့နေကြဖြစ်တဲ့
အန်တီဝင်းရဲ့ သွယ်သွယ်လျလျကိုယ်လုံးလေးဟာ
နှာစိတ်နဲ့ကြည့်တော့မှ အရမ်းကို မက်မောစရာ ဖြစ်နေ
တယ်လေ။ ကျွန်တော်လိုးနေရတဲ့ သင်းသင်းနဲ့ အန်တီထား
တို့မှာ သင်းသင်းက ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်အခုမှ ဖွံ့ဖြိုးကာစ
အပျိုစစ်စစ်လေးမို့လို့ရတာ တစ်မျိုးဆန်းသလို အန်တီထား
ကျတော့လဲမြင်တဲ့လူတိုင်း မက်မက်မောမော ဖြစ်လောက်
အောင်ကို ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကတင်းတင်း ရင်းရင်းနဲ့
ဂုဏ်အရမ်းထွားပြီး တင်သားကြီးတွေကလဲ အရမ်းကို
အယ်တာမို့ လိုးရတာ အင်မတန်ကိုအရသာရှိတာ

အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အန်တီဝင်းကို
လိုးခွင့်ရရင် အရသာအဆီအနှစ်တွေ ခံစားရမယ်ဆိုတာ
အလိုလို သိနေတယ်။ အန်တီဝင်းရဲ့ ခန္ဓာကိုယ် အချိုး
အဆက်က အရမ်းထူးခြားနေတာကိုး။ အန်တီဝင်းရဲ့ ကိုယ်လုံး
ကိုယ်ပေါက်က အန်တီထားလောက်လဲ မထွားဘူး။
သင်းသင်းလိုလဲ ဖွံ့ဖြိုးကာစ ပုံစံမဟုတ်ဘူး။ ဟိုဗျာ၊
အပင်ပေါ်မှာ မှည့်ဝင်းနေတဲ့ ပန်းသီးကြီးလိုမျိုးပေါ့။
မြင်တာနဲ့ကို စားလို့ကောင်းမယ်ဆိုတာ အလိုလိုသိနိုင်တယ်။
အဲဒီလိုမျိုးပေါ့။ အန်တီဝင်းမျက်နှာက အမြဲတမ်း ပြုံးနေ
တတ်တယ်။ သူ့ထက်အသက်(၁၅)နှစ်လောက်ကြီးတဲ့
ဦးဘမြင့်ကို လင်လုပ်ထားရပေမယ့် အများအမြင်မှာ လင်ကို
သိပ်ဂရုစိုက်တဲ့မိန်းမကောင်း တစ်ယောက်ပါပဲ။ သူ့
ယောက်ျားကြီးကိုလဲ သူတစ်ကယ်ချစ်ကြောက်ရုံသေပါတယ်။
ဦးဘမြင့်ဟာ အသက်ကြီးနေလို့ သူ့သွေးသားဆန္ဒကို
စိတ်တိုင်းကျ မဖြည့်စွမ်းနိုင်တာကြောင့် သူ့ခမျာ ကိုဖော်နဲ့
တိတ်တိတ်ပုန်းခိုးတွေ့ပြီး သွေးသားဆန္ဒကိုဖြေဖျောက်နေတဲ့
အပြစ်ကလွဲရင် သူဟာ တကယ့်မိန်းမကောင်းတစ်ယောက်လို
နေတတ်တဲ့သူပါ။ စကားပြောတာကအစ တိုးတိုးလေး ပြော
တတ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရင်လဲ လှုပ်လီလှုပ်လို့ ညင်ညင်
သာသာလေးလျှောက်တတ်ပါတယ်။ မျက်နှာသွယ်လျလျနဲ့
မျက်လုံးမျက်ခုံးသိပ်လှသလို အရပ်အမောင်းကောင်းပြီး
ရင်တွေ၊ တင်တွေကလဲအချိုးကျကျပြည့်တင်းနေတာပါ။
အထူးခြားဆုံးကတော့ ကလေးတစ်ယောက်မှမမွေးဖူးတဲ့သူမို့
ခါးကရက်ရက်စက်စက်ကိုသေးသွယ်ပြီး ခါးသိမ်သိမ်
အောက်မှာ ကားစွင့်မို့ မောက်နေတဲ့ တင်သားလုံးလုံး
ဝန်းဝန်းနဲ့ အဆီပြင်လုံးဝမရှိတဲ့ ဝိုက်သားရှုပ်ရှုပ်လေး
အောက်က ပြေဆင်းနေတဲ့ ဆီးခုံနေရာလေးပါပဲ။
သိပ်လှတယ်ဗျာ။ အခုမှ မိန်းမတွေကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့
ကျွန်တော့်အနေနဲ့ လမ်းမှာတွေ့သမျှမိန်းမတွေကို ဂရုတစိုက်
လျှောက်ကြည့် နေတာမို့ အန်တီဝင်းရဲ့ထူးခြားတဲ့ အရည်
အချင်းတွေကို ပိုတွေ့နေရတာပေါ့။ ခက်တာက သားသမီး
မရှိတဲ့ အန်တီဝင်းဟာ ကျွန်တော့်ကို သားတစ်ယောက်လို

သဘောထားပြီး အမြဲတမ်းဆက်ဆံတတ်တာမို့ သူ့ကို တကယ်တမ်းလိုးဖို့ကြတော့ အတော်ခက်နေတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကိုဇော်ကိုတောင်မှ အလိုးခံသေးတာပဲဆိုတဲ့ အသိစိတ်ကြောင့် သူ့ကို ““ဗွဲ”” သွားအောင် လိုးပြုလိုက်ချင် စိတ်တွေကလဲ တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်နေပါတယ်၊ စိတ်ကို ထိန်းမရတော့တာမို့ တစ်မနက်မှာ အန်တီထားကို လိုးနေယင်းနဲ့ ပြောင်ပဲဖွင့်ပြောပြီး အကြပ်ကိုင်ရတော့ တာပေါ့။ အန်တီထားဟာ ဒီကိစ္စကို စိစဉ်ဖို့ အတော် ခက်နေပုံရပါတယ်၊ ဟုတ်တာပေါ့လေ၊ သူကလင်ပါသား ကျွန်တော်နဲ့ တိတ်တိတ်ပုန်းအလိုးခံနေတာကိုပါ ဖွင့်ပြောပြ ရမှာကိုး၊ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော်က မဖြစ်မနေစိစဉ်ပေးဖို့ အတင်း အကြပ်ကိုင်နေတာမို့ တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းစိစဉ် ပေးမယ်လို့ ပြောရှာပါတယ်။

““မာမီက သားနဲ့ မာမီဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းနဲ့ သားကသူ့ကို အရမ်းသဘောကျနေတယ် ဆိုတာပဲ ပြောလို့ ရမှာနော်၊ သားကို အကြောင်းတစ်ခုခုပြပြီး သူနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲဆိုအောင်စိစဉ်ပေးမယ်၊ ကျန်တဲ့ အပိုင်းက တော့ သားအပိုင်းပဲ၊ သူ့ကို လက်ခံလာအောင် သားဖာသာ စည်းရုံးပေးတော့၊ သူက လက်မခံရင် မာမီလဲ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး၊ သိလား၊””

အန်တီထားရဲ့စကားကြောင့် စိတ်ထဲမှာ တော်တော် လှုပ်ရှားနေမိတယ်၊ အန်တီဝင်းကအိမ်နွဲ့တော်တော်ကြီးတာမို့ ဘယ်လိုများ အစပျိုးရပါမလဲလို့ တွေးပူနေမိတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် မိန်းမဆိုတာ မိန်းမပါပဲလေ၊ လီးနဲ့တွေ့ရင် ပျော့သွားရမှာပေါ့လို့တွေးပြီး စိတ်ဖြေလိုက်တယ်။ အန်တီ ထားဟာ ကတိတော့တည်ရှာပတယ်၊ နောက်တစ်ရက်ကျော် စနေနေ့ နေ့လယ်မှာဖေဖေ အိမ်ရှေ့ခန်းမှာထိုင်နေတုန်း ထမင်းစားခန်းထဲကို လက်ကုပ်ခေါ်သွားပြီး ပြောပြတယ်။

““သားရေ၊ မဝင်းက ခိုင်းစရာရှိလို့ သားကို ခဏလောက် လာခွဲပါအုံးတဲ့၊ သားလဲအားနေတာပဲ၊ သွားကူ ပေးလိုက်ပါ သားရယ်၊””

အန်တီထားက မျက်စိတစ်ဘက်မိုတ်ပြီး ပြောနေ တာမို့ အခြေအနေကိုချက်ခြင်းပဲ သဘောပေါက်လိုက် ပါတယ်။

““ဟုတ်ကဲ့မာမီ၊ ကျွန်တော် အခုပဲသွားလိုက်ပါမယ်၊”” ကျွန်တော်ကလဲ အထာပေါက်ပါတယ် ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ပြန်မျက်စိမိုတ်ပြပြီး အန်တီဝင်းတို့ခြံဘက်ကို အသာထွက် လာခဲ့တယ်၊ တစ်ခါတစ်လေ အန်တီဝင်းက ခိုင်းစရာရှိရင် ဒီလိုပဲ ခေါ်ခိုင်းနေကျမို့ ဘာမှ အထူးအဆန်း မဖြစ် တော့ပါဘူး။ ထူးဆန်းနေတာက ကျွန်တော့်စိတ်ပါပဲ၊ ဟိုမှာ ဘယ်လိုအခြေအနေနဲ့ ကြုံရမယ်ဆိုတာ ကြိုတင် သိမထား တော့ ရင်ခုံနေမိတယ်လေ၊ ကျွန်တော်ကြိုပြောခဲ့ သလိုပါပဲ၊ အန်တီဝင်းကို နည်းနည်းရှိန်နေတာလဲ ပါတာပေါ့။

““အန်တီဝင်း၊ အန်တီဝင်း၊””

အိမ်ရှေ့ဘာဂျာတံခါးကို အသာလှုပ်ယင်း အသံဖွဖွနဲ့

ခေါ်လိုက်တော့ အိမ်ထဲက အန်တီဝင်းထွက်လာတယ်။
“ဪ၊ ကျော်ကျော်၊ လာလေ။”
ဘာဂျာတံခါးကို သော့ဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး ကျွန်တော်
အိမ်ထဲရောက်တာနဲ့ ဂျိန်းခနဲပြန်ပိတ်ပြီး သော့ခတ်လိုက်
တာမို့ စိတ်ထဲမှာ ကတုန်ကယင် ဖြစ်သွားမိတယ်။
“အန်တီ၊ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်တယ်ဆိုလို့၊”
ကျွန်တော့်အသံတွေ တုန်နေတာကို သတိထားမိတဲ့
အန်တီဝင်းဟာ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်ချလိုက်ပါတယ်။
“ကျော်ကျော်ရယ်၊ မဝင်းက မင်းကိုခေါ်တာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းက မဝင်းနဲ့နှစ်ယောက်ချင်း တွေ့ချင်
တယ်ဆိုပြီး မင်းမာမိကို ပူဆာတာမို့ မဝင်းက တမင်
အတွေ့ခံရတာပါ။ ကဲ၊ ရှက်မနေနဲ့၊ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး
အဲဒီလိုသတ္တိမရှိတာမျိုး မဝင်းမကြိုက်ဘူး၊ ကျော်ကျော်
ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြော၊ မင်းဦးလေးလဲ
ညမိုးချုပ်မှပြန်ရောက်မှာ။”
အန်တီဝင်းက ပွင့်လင်းပေမယ့် ကျွန်တော်က
ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိလို့ အန်တီဝင်းရဲ့ လှပတဲ့ မျက်နှာလေး
ကိုပဲ ငေးကြည့်နေမိတယ်။
“ဟင်း၊ ဟင်း၊ ကျော်ကျော်က စတုန်းကစပြီး
ခုမှရှက်နေပြီလား၊ ကဲ၊ မဝင်းနဲ့လိုက်ခဲ့ပြီး မဝင်းခိုင်းတာတွေ
အကုန်လုပ်ပေးတော့၊ ကျော်ကျော်ကမစရဲတော့လဲ မဝင်းကပဲ
စပေးရတော့မှာပေါ့။”
အန်တီဝင်းရဲ့ ခနဲ တဲ့တဲ့ စကားကြောင့် စိတ်ထဲမှာ
မခံချင်စိတ်တွေ ဝုန်းကနဲပေါ်လာပါတယ်။
“ကျွန်တော်က အန်တီကို အားနာနေလို့ပါဗျာ၊
အန်တီကဘာမှစပေးစရာမလိုပါဘူး၊ ကျွန်တော် အဲဒီလောက်
မညံ့ပါဘူး၊ လာ၊ အိပ်ခန်းထဲသွားကြမယ်။”
စိတ်တို နေလို့ အသံခပ်ပြတ်ပြတ်နဲ့ ပြောသင်း
အန်တီဝင်းရဲ့လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲပြီး အိပ်ခန်းထဲ
ခေါ်ချသွားလိုက်တယ်။ ကျွန်တော် စိတ်တိုနေတာကိုသိလို့
အန်တီဝင်းမျက်နှာဟာ ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်နေပါတယ်။ အခြေ
အနေကို ကျွန်တော်ကောင်းကောင်း ရိပ်မိနေပါပြီ၊ အန်တီဝင်း
ဟာ မလွဲသာလို့ မာမိပြောတာကို ခေါင်းညိတ်ခွဲပေမယ့်
သူ့ စိတ်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ကို ကလေးလေးတစ်ယောက်လိုပဲ
သဘောထားပြီး သူ့စိတ်ထဲမှာ အပျော်သဘောနဲ့ ဟာသ
လုပ်နေတာကိုး။ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အန်တီဝင်း
တစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကို တမ်းတမ်းစွဲဖြစ်သွားအောင်၊
နောက်ပိုင်း မတွေ့ရမနေနိုင်ဖြစ်နေအောင်၊ အစွမ်းပြ
လိုက်မယ်လို့ ကျိတ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်မိတယ်။
ဒီလိုကိစ္စမျိုးမှာ ရှက်နေ ကြောက်နေလို့ အလုပ်မဖြစ်ဘူး
ဆိုတာကိုလဲ နားလည်လိုက်ပါတယ်။
“အန်တီ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်ပါလား။”
ရဲရဲတင်းတင်းပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်စကားကြောင့်
အန်တီဝင်းတစ်ယောက် နည်းနည်းတော့ဖြူသွားပုံရပါတယ်။
ဒါတောင်မှ ကျွန်တော့်ကိုပြုံးစေ့စေ့နဲ့ ကလိနေပါသေးတယ်။
“မဝင်းက ဘာဖြစ်လို့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ပေး

ရမှာလဲ၊ ကျော်ကျော်ရဲ့။”
ဒီတစ်ခါတော့ ကျွန်တော် တော်တော်လေး စိတ်တို
နေပါပြီ၊ မိန်းမတစ်ယောက်က ဒီလောက်အထိ “ရီ”
နေတာကိုလဲ စိတ်မရှည်ချင်တော့ဘူးလေ။
“အန်တီပဲ ခုနတုန်းက ဘာဖြစ်ချင်သလဲ
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောဆိုပြီး အခုမှ ဘာဖြစ်လို့ မေးနေ
တာလဲဗျာ၊ အန်တီကို ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်ပြီး စိမ်ပြေနပြေ
စည်းစိမ်ခံစားချင်လို့ အဝတ်အစားတွေ ချွတ်ခိုင်းတာပေါ့၊
ကဲပါ၊ အန်တီရှက်နေရင်လဲ ကျွန်တော်ပဲချွတ်ပါ့မယ်။”
ပြောပြောဆိုဆိုပဲ အန်တီဝင်းကို ကုတင်ပေါ်
အသာထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ဝတ်ထားတဲ့ဘလောက်(စ)နဲ့
ဘယာစီယာကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်၊
ဘယာစီယာချိတ်ဖြုတ်ချလိုက်လို့ ဘွားကနဲ ပေါ်ထွက်
လာတဲ့ နို့ကြီးနှစ်လုံးကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်တောင်
စကားမပြော နိုင်အောင်ဖြစ်သွားရပါတယ်။ ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊
တစ်သက်နဲ့ တစ်ကိုယ် ဒီလောက်လှတဲ့နို့မျိုး မမြင်ဘူးပါဘူး၊
သင်းသင်းနို့တွေက အပျိုဖြစ်ကာစ အခုမှစပြီး ဖွံ့ဖြိုး
ကာစပုံစံမျိုးမို့ သိပ်မထွားဘူး၊ အန်တီထားကျပြန်တော့လဲ
ကလေးတစ်ယောက် မွေးခဲ့ပြီးပြီဆိုတော့ နို့က
အရမ်းကြီးပေမယ့် နည်းနည်းတော့ ပျော်တွဲတွဲဖြစ်နေပြီ၊
အခုကျွန်တော်တွေ့နေရတဲ့ အန်တီဝင်းရဲ့ နို့ကြီးကတော့
လုံးဝန်းထွားကျိုင်းပြီး လုံးဝ ပုံစံမပျက်သေးဘဲ နို့သီးခေါင်း
လေးတွေကလဲ အပြင်ကိုသိပ်ထွက်မနေဘဲ နို့အုံကြီးထဲမှာ
မြုပ်နေတယ်၊ တစ်ကယ်လှတဲ့စိုချင်စရာကောင်းတဲ့
နို့ကြီးတွေပါပဲဗျာ။
“ဟဲ့၊ ကျော်ကျော်၊ ဘာတွေများ အထူးအဆန်း
တွေ့လို့ ဒီလောက်တောင်စိုက်ကြည့်နေရတာလဲ။”
“အန်တီဝင်းနို့ကြီးတွေက တကယ်လှတယ်ဗျာ၊
ဒီလောက်လှတဲ့ နို့ကို ကိုင်ရမှာတောင် နှမြောတယ်။”

ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောချလိုက်တဲ့ ကျွန်တော့်စကားကြောင့်
အန်တီဝင်းမျက်နှာမှာ ရှက်သွေးဖြန်းသွားပုံရပါတယ်၊
သူလဲစိတ်နည်းနည်းတော့ “ထ” “လာပုံပါပဲ။”
“အေး၊ ကိုင်ရမှာနှမြောနေရင် ထိုင်သာကြည့်နေ၊
မင်းဦးလေး ပြန်လာတဲ့အထိ ထိုင်ကြည့်”
တမင်အရွဲ့တိုက် အပြောခံလိုက်ရလို့ စိတ်တိုတိုနဲ့
ညာဘက်နို့အုံကို ဆွဲငုံလိုက်ပြီး ဘယ်ဘက်နို့အုံကို
ဘယ်ဘက်လက်နဲ့ စိမ်ပြေနပြေဆွဲချေပစ်လိုက်ပါတယ်၊
ဒီအချိန်မှာ ညာဘက် လက်ကလဲ ပြေကျနေတဲ့ ထမီထဲကို
လက်လျှိုလိုက်ပြီး စောက်ဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းအိအိကြီးကို
အသာပွတ်ပေးပြီး စောက်ခေါင်းထဲကို လက်ခလယ်ထွဲပြီး
မွှေပစ်လိုက်ပါတယ်၊ အထဲမှာ အရည်တွေစိမ့်ထွက်နေပြီမို့
စောက်ခေါင်းလေးဟာ စီးစီးပိုင်ပိုင်ဖြစ်နေပါပြီ။
“အန်တီကို ဦးလေးပြန်မလာခင်မှာ ငါးချိုပြီး
သွားအောင်လိုးပြမယ်၊ မလိုးနိုင်ရင် လီးကို ဖြတ်သာပြစ်
လိုက်”

စကားဆုံးတာနဲ့ ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ
နို့နဲ့ စောက်ပတ်ကို အားရပါးရနိုးဆွပေးနေပါတော့တယ်။
ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆွပေးလိုက်တော့ ညည်းသံလေးတွေ
ထွက်လာပါတယ်။

“ဟင်း၊ဟင်း၊ ကျော်ကျော်ရယ်၊ စကား မပြော
တော့လဲ ဘာမှမပြောဘူး၊ ပြောမယ်၊ပြောတော့လဲ မဝင်းကို
ငါးချီတောင် လိုးမယ်တဲ့၊ ပါးစပ်ကရဲလိုက်တာကွယ်၊
ဟင်း၊ဟင်း၊”

“ပါးစပ်ကရဲတာ မဟုတ်ဘူး အန်တီ၊ တစ်ကယ်
လက်တွေ့ လိုးပစ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ထားလို့ ပြောနေတာ၊
ကဲပါလေ၊ စောင့်ကြည့်ပေါ့၊”

ပါးစပ်ကပြောနေသင်း ကျွန်တော့်ခေါင်းက
အောက်ဘက်ကို အသာရှောဆင်း သွားတာမို့ အန်တီ
ဝင်းတစ်ယောက် အလန့်တကြားဖြစ်သွား ပါတယ်။

“ဟဲ့၊ကျော်ကျော်၊ဘာ ဘာလုပ်၊ အို၊အို၊”

လျော့ကျနေတဲ့ ထမီကိုဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပြီး ပေါင်တန်
သွယ်သွယ်ကို လက်နှစ်ဘက်နဲ့ ဖြဲကားယင်း ပြူးထွက်လာတဲ့
စောက်စိလေးကို နှုတ်ခမ်းနဲ့ ဖိစုပ်လိုက်ယင်း လျာနဲ့ ခပ်ကြမ်း
ကြမ်းရက်ပေးလိုက်တာမို့ အန်တီဝင်းရဲ့ စကားသံတွေ
တစ်ပိုင်းတစ်စနဲ့ ရပ်သွားပါတယ်။ နေ့တိုင်း သင်းသင်းနဲ့
အန်တီထားတို့ကို ဘာဂျာမူတ်နေကျမို့ ဘာဂျာမူတ်တဲ့
နေရာမှာတော့ တော်ရုံတန်ရုံ မိန်းမ တစ်ယောက်ကို
ကော့ပျံသွားအောင် ကျွန်တော့် အစွမ်းပြနိုင်ပါတယ်။

“အား၊အား၊ဟင်း၊ ကောင်းလှချည်လား

ကျော်ကျော်ရယ်၊ ဘယ်လိုများလုပ်နေတာလဲ၊အို၊အို၊”x
အန်တီဝင်းတစ်ယောက် ပါးစပ်ကညည်းယင်း ကျွန်တော့်
ခေါင်းကို အလန့်တကြား ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်ရှာပါတယ်။
မကိုင်လို့ လဲမရဘူးလေ၊ ကျွန်တော်က ရေရေလည်လည်
အစွမ်း ပြလိုက်တာကိုး၊ လီးပေါင်းစုံ အတွေ့အကြုံ ရှိထားတဲ့
အန်တီထားက မိန်းမတစ်ယောက်ကိုစွဲသွားအောင်ဘာဂျာ
မူတ်နည်းကို လက်ထပ်သင်ပေးခဲ့တာကိုး၊ကျွန်တော့်လျှာက
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို စိမ်ပြေနပြေရက်နေတဲ့အချိန်
မှာ စောက်ခေါင်းထဲကစိမ့်ထွက်နေတဲ့အရည်တွေက ဖင်ဝမှာ
စိုအိနေတာမို့ လက်ညှိုးလေးနဲ့ အသာမွှေပေးနေသင်း
လက်ညှိုးကိုပါဖင်ပေါက်ထဲဝင်အောင်အသာထိုးသွင်းပြီး
ဖင်ကိုလက်ညှိုးနဲ့ လိုးပေးနေတာကိုး။ အန်တီထားကတော့
အဲဒီလို ဖင်ကိုဆွပြီး ဘာဂျာမူတ်ပေးတာမျိုးကို ဘယ်မိန်းမမ
တောင့်မခံနိုင်ဘူးလို့ ပြောပြထားတယ်။ သူ့ကိုလုပ်ပေးတိုင်း
လဲ စောက်ရည်တွေပန်းထွက်ပြီး တစ်ချီတော့ အနည်း
ဆုံးပြီးတယ်။ တစ်ခါတစ်လေများ အရသာ ရှိလွန်းလို့ ပါဆိုပြီး
နောက်တစ်ချီတောင် ထပ်မူတ်ပေးခိုင်း တတ်တယ်။ အခု
အန်တီဝင်းကိုကြည့်ရတာ အတော် “လူး” နေပါပြီ၊ ညည်းသံ
တွေကလဲ အခန်းထဲမှာ ညံ့နေပါပြီ၊ ကျွန်တော့် အတွေ့
အကြုံအရဆိုရင် နောက်ဆယ်ချက်လောက် ဆက်တိုက်
“မူတ်” ပေးတာနဲ့ သူ့ပြီးတော့မှာပါ။ ဒါကိုသိလို့ တမင်ပဲ
အရှိန်ကိုလျော့ပစ်လိုက်တယ်။ စောစောတုန်းက “ရီ” ထားတဲ့

အတွက် ကလဲ့စားချေတာ ပေါ့ဗျာ။

“အားအင်း၊ ပြီးပြီးတော့မယ် ကျော်ကျော်။ လုပ်ပါ။
ဆက်လုပ်ပါကွယ်၊ ကောင်းတယ်၊ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊
အိုမရပ်ပါနဲ့၊ လုပ်၊ လုပ်လေ၊ ကြမ်းကြမ်းလုပ်စမ်းပါ၊ ဟင်း။
ထွက်ပြီ၊ ထွက်ပြီ။”

အန်တီဝင်းဟာ တစ်ကိုယ်လုံး တွန့်လိမ်ကော့ယုံပြီး
စောက်ရည်တွေကို တဖျစ်ဖျစ်နဲ့ ပန်းထုတ်ပေးလိုက်ပါ
တော့တယ်။ အထာကျွမ်းနေတဲ့ကျွန်တော်ကလဲ စောက်စိကို
ဆွင့်လိုက်ပြီးလျာနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းရက်ပေးနေယင်း
လက်ညှိုးကိုလဲ အဆက်မပြတ် ထုတ်လိုက်၊ သွင်းလိုက်
လုပ်ပေး လိုက်ပါတယ်။

“ကောင်းလိုက်တာ ကျော်ကျော်ရယ်၊ အရည်
ထွက်နေတာတောင် ဆက်စုပ်နေတော့ ချင်ဆီထဲက သွေးတွေ
တောင် ထွက်ကုန်ပြီလားမသိပါဘူး၊ ဒီလိုအရသာမျိုး
၈၀

တစ်ခါမှမခံဖူးဘူး၊ တစ်ချို့ထဲနဲ့ မဝင်းတော့ မျော့သွားပြီ။”

“အန်တီမောရင် ခဏနားလိုက်အုံးလေ၊ အမောပြေ
မှ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့။”

ပြောပြောဆိုဆို ဒူးထောက်နေရာက ကျွန်တော်
မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး သူ့ဘေးမှာထိုင်ချလိုက်တယ်။

“ဟယ်၊ ကျော်ကျော်၊ နင်ဟာကြီးက၊”

အောက်ပိုင်းမှာ ပုဆိုးမရှိတော့တဲ့ ကျွန်တော့်အဖြစ်ကို
သတိရပြီး ပုဆိုးကိုကောက်ပတ်လိုက်ပါတယ်။

“အန်တီကလဲ အလန့်တကြားနဲ့ ဒါများ မမြင်ဘူး
တာ ကျနေတာပဲ။”

“မြင်တော့မြင်ဘူးတာပေါ့၊ ကျော်ကျော်ရယ်၊ နင်
ဟာကြီးက အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ကြီးလွန်းလို့ လန့်သွား
တာပေါ့ဟဲ့၊ ဆေးတွေဘာတွေများ လိမ်းထားတာလား။”

“ဘာဆေးမှ မလိမ်းဘူး၊ အဲဒါ သဘာဝ အတိုင်းပဲ။”

“ဟင်း၊ ဒီအရွယ်မှာ တောင် ဒီလောက်ကြီးနေရင်
နင့်အသက်နှစ်ဆယ်လောက် မိန်းမယူတဲ့အခါကျရင် ညားတဲ့
မိန်းမတွေ တစ်ချို့ထဲနဲ့ အသက်ထွက်မှာပဲ၊ ဟင်းဟင်း။”

“လီးကြီးလို့ စိတ်ညစ်တဲ့မိန်းမ မရှိပါဘူးအန်တီရာ၊
ပိုတောင်ကြိုက်ကြအုံးမယ်၊ အခု အန်တီတောင် ဒါကြီးကို
သဘောကျနေပြီမဟုတ်လား။”

“အေးကွယ်၊ ကျော်ကျော်ကို အစက ဒီလောက်
အစွမ်းကောင်းမယ်လို့ လုံးဝထင်မထားဘူး၊ အခုတော့
ဟိုဟာနဲ့ တောင်မလုပ်ရသေးပဲမဝင်းမျော့နေပြီဟိုဟာကြီးနဲ့
လုပ်နိုင်ပြီလား။”

“ကျွန်တော်က မေးရမယ့်စကားပါ အန်တီရာ၊
ကျွန်တော်ကအခုချိန်ထိ မလိုးရသေးလို့ လီးက အရမ်း
တောင်နေတာ၊ အန်တီ အမောမပြေသေးဘူးထင်လို့
စောင့်နေတာဗျာ၊ သိလား။”

“ဪကွယ်၊ စောစောကပြောရောပေါ့၊ အန်တီက
ခံနိုင်ပါတယ်၊ ကဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ချင်သလဲ၊ ကျော်ကျော်
စိတ်တိုင်းကျပြော။”

ကျွန်တော်လဲ ပါးစပ်ကမပြောတော့ဘဲ အန်တီဝင်းရဲ့
ပေါင်တွေကို ကုတင်စောင်းပေါ်ဆွဲတင်လိုက်ပြီး ကုတင်
စောင်းမှာပေါင်တန်နှစ်ချောင်း ဆွဲကားပြီး ပြုထွက်လာတဲ့
စောက်ခေါင်းဝမှာ လီးကိုတော့ပြီး ဖိသွင်းချလိုက်
ပါတော့တယ်။

““အိုး၊ကျော်ကျော်ရယ်၊ ကောင်းလိုက်တာကွယ်၊
မင်းလီးကြီးကအတွေ့ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ စွဲတယ်ကွယ်၊
ဆောင့်၊ဆောင့်၊ နာနာလေးသာဆောင့်၊မဝင်း သိပ်ကောင်း
နေပြီ၊ သိလား၊””

ကုတင်စောင်းတင်လို့တုံ့ပုံစံက အဝင်သိပ်ကောင်း
သလို အန်တီဝင်းကလဲ အပေးသိပ်ကောင်းတာမို့
အရသာသိပ်ရှိနေပါတယ်၊ လီးတစ်ချောင်းလုံးကို
အစ်အထိဆွဲဆွဲထုတ်ပြီး ဆက်တိုက် ဆောင့်ထဲ့ပေးလိုက်တော့
အန်တီဝင်းခမျာ ပါးစပ်က အသံကုန်ညည်းယင်း
စောက်ရည်တွေ ပန်းထွက်လာသလို ကျွန်တော့်
လီးတစ်ချောင်းလုံးဟာလဲ စောက်ခေါင်းထဲက ထူးထူးကဲကဲ
ညှစ်ပေးနေတဲ့ အတွေ့အထိ ကြောင့် အရမ်းကောင်းသွားပြီး
လရည်တွေတပြစ်ပြစ် ပန်းထုတ်ယင်း လီးကိုအဆုံး
အထိဖိကပ်ပြီး ဖိမိယူနေမိပါတော့တယ်။ အဲဒီနေ့က
ညနေငါးနာရီလောက်အထိ မနားတမ်းလိုးလိုက်ကြတာ
အန်တီဝင်းခမျာ နောက်ထပ် လေးချီတောင်ထပ်ပြီးသွားတာမို့
ကျွန်တော်ကို တစ်ပတ်တစ်ခါမှန်မှန် လာလိုးပေးဖို့
တောင်းပန်ယူရတဲ့ အထိဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ကျွန်တော့်
အတွက်ကတော့ မိန်းမသုံးယောက်နဲ့ ဖိမိကျနေတော့တာ
ပေါ့ဗျာ။

. the end